

ANUL III

127

JOI
31 OCTOMBRIE
12 PAGINI
2 LEI

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE. UNITI-VAI!

Fotbal

Revistă săptăminală

Campionii mondiali evoluează la București!

MIERCURI, PE STADIONUL „23 AUGUST,” MECIUL ROMÂNIA — ANGLIA

In deschidere:

UN NOU MECI AL REPREZENTATIVEI
NOASTRE DE TINERET: CU ECHIPA
SIMILARĂ A SUEDEI

- CUM A PIERDUT F. C. ARGES PRIMUL MECI CU GÖZTEPE-IZMIR
- REPREZENTATIVELE DE TINERET ALE R.D.G. ȘI ROMÂNIEI, LA EGALITATE

Document 1939: celebrul Tommy Lawton și „umbra” lui, Lazăr Sfera, în fața portii lui Pavlovici

SÂMBĂȚĂ,
CUPLAJ INTERBUCUREȘTEAN,
ÎN CADRUL
ETAPEI A 12-A A DIVIZIEI A

DIN NOU, N-AM ȘTIUT SĂ JUCĂM ÎN DEPLASARE

Citiți în pagina 6, comentarii asupra meciului

Portugalia — România (3-0)

Dumitru Nicolae, mai prompt decît „perla din Mozambic”, respinge balonul, flancat de Dinu și Ghergheli

Foto: NUNO FERARI — Lisabona

ESENȚIALUL DESPRE: TREI ECHIBE ÎN CRIZĂ

Minerul Baia Mare, Metalul Tîrgoviște, Chimia Rm. Vilcea... Trei echipe, atât de vechi, primele două foste, cîndva, divizionare A. Cîndva... Trei echipe care actualmente se zbat în mediocritate. Comportarea lor — în unele partide din acest campionat penibilă — iscă discuții. Și scrieri. Cîteva dintre ele ne-au parvenit la redacție, semnatarilor lor rugîndu-ne să inserăm în coloanele revistei rînduri aspre despre respectivele echipe, să relictăm cauzele care au generat și încă generează convulsii prin care trec Minerul, Chimia, Metalul. O facem, printr-un dialog redacție-correspondent, considerînd că în focul replicilor adevărurile se conturează mai bine, mai elocvent.

RISCUL ȘI RĂSPUNDEREA PROMOVĂRIILOR

CORESP.: Acum un an, conducerea asociației sportive Minerul încerca să justifice slaba comportare a echipei prin faptul că mulți dintre jucători erau accidentați. A început însă noul campionat, ediția 1968-1969, au trecut vreo zece etape și Minerul evoluează și mai nesatisfăcător. De ce?...

RED.: Pe noi ne întrebați? Nu credeți că întrebarea ar trebui adresată conducerii asociației, antrenorilor echipei, jucătorilor ei? Cunoașteți mai bine cauzele...

— De fapt cauzele se știu. (Numai că nu se iau măsurile corespunzătoare). Iată una dintre ele: vîrstă înaintată a jucătorilor.

— Pe semne că în orașul dvs. nu există preocupări pentru depistarea, creșterea și promovarea unor elemente tinere, talentate...

— Fotbaliști tineri, cu îndreptățite pretenții de promovare există. Nu-și asumă însă nimeni riscul introdu-

cerii lor în prima echipă. Antrenorii preferă folosirea unui Drăgan (care de mai bine de doi ani nu mai dă nici un randament), în timp ce tineri de certă valoare ca Bohoni, Miculaș, Dan, Docu, Nae, au fost ținuți pe tușă. Nejurînd și neavînd nici o speranță de promovare, și-au cerut transferul. Și au plecat. Cu excepția lui Docu. Credem însă că și dvs., revista, ar trebui să faceți ceva. Cereți conducerii asociației, antrenorilor echipei, să vă explice cum stau lucrurile. Și ce au de gînd să facă...

— De acord. Și așteptăm răspunsul.

REFUGIUL UNOR... PĂSĂRI CALĂTOARE

RED.: Ne scrieți, tov. Berbecan, că ați discutat cu antrenorul Chimiei, Gh. Nuțescu, și cu instructorul respectivei asociații sportive, Gh. Ioana, precara situație a echipei...

CORESP.: Și vă relatez spusele lor. Nuțescu afirmă că slaba evoluție a Chimiei se datorează următoarelor cauze: 1. Lotul echipei a fost completat foarte tîrziu (6 august) și, ca atare, perioadă de omogenizare a durat doar... patru zile. 2. Nu există o coeziune suficientă între actualii componenți ai formației. 3. Cel mai mulți dintre jucători s-au prezentat la noua lor echipă slab pregătiți, complet ieșiți din formă, cu un bagaj tehnic rudimentar; cu toate că unii dintre ei provin din divizia A. 4. Echipa este complet demoralizată...

— Și instructorul asociației ce v-a spus?

— Că de doi ani de zile, de cînd s-a destrămat vechea echipă, nu s-a mai realizat nimic la Chimia; că actualmente antrenorul încearcă să facă ceva, fiind

sprijinit de conducerea asociației; că speră...

— S-ar putea să fie adevărat ce v-au spus interlocutorii dvs. În ceea ce ne privește, nu putem trece cu vederea un aspect, pe care de altfel îl și considerăm esențial. Pînă acum vreo doi ani, (afirmația aparține unuia dintre camenii pe care i-ați interviuat) echipa mai mișca ceva. Cîne juca pe atunci la Chimia? Din cîte ne aducem aminte, culorile ei erau apărute parțial de ceva mai mulți jucători de prin părțile locului...

RUGINA METALULUI...

CORESP.: 5 victorii, 4 meciuri, egale, o înfrîngere. Nu-i rău. Cînd e vorba însă de o echipă cu oarecare pretenții ca Metalul nostru, altfel stau lucrurile. Pasionații fotbalului din Tîrgoviște consideră, totuși, că Metalul, de la o vreme, prinde rugină. O rugină care ar putea fi tradusă prin: a) carente în pregătire, b) indisciplină, c) disensiuni în sinul echipei. Să mă explic. Echipa nu are putere de luptă (vezi meciurile cu Unirea Drăgășani, Comerțul Alexandria), antrenamentele desfășurîndu-se lent, la voia întâmplării. Viața nesportivă pe care o duc se repercutează asupra jocului...

— Vinovați? — În primul rînd conducerea secției (Gh. Arsenie), și antrenorul (Gică Petrescu). Și pentru că trebuie să meargă bine ar trebui în primul rînd ei să-și schimbe optica; să devină mai exigenți. Poate că numai așa Metalul va scăpa de corozii...

— Nu, poate. Sigur...

Laurențiu DUMITRESCU (după corespondențe primite de la I. Tamaș, M. Mureșan, A. Brej, I. Berbecan, T. Vasilescu)

Revelația campionatului județean Brașov: echipa „Prefabricate” din Brașov

BRAȘOV

Cele 12 echipe angrenate în campionatul județean Brașov și-au disputat pînă acum 6 etape, intrînd astfel în a doua jumătate a turului competiției.

În linii generale, jocurile desfășurate s-au ridicat cu mult peste nivelul ediției precedente, mai ales sub aspect tehnic, numeroase partide creînd spectacole deosebite de atractive. La aceasta și-au adus în mod direct contribuția echipele Precizia Săcele, Celuloza Zărnești și proaspăt promovată în campionatul județean, Prefabricate Brașov, care de altfel n-au cunoscut înfrîngerea și se află în ordine pe primele trei locuri în clasament. (C. GRUIA, corespondent)

PRAHOVA

În cea de a VII-a etapă a campionatului județean Prahova s-au înregistrat 2 victo-

ri ale oaspeților și 2 meciuri nule. O partidă nu s-a jucat din cauza absenței arbitrilor! Înaintea disputării etapei a opta primele locuri în clasament sînt deținute de U.Z.U.C. Ploiești, Electrica Cimpina și Victoria Florești. (M. SIMA, corespondent)

CLUJ

Dermata Cluj și Flacăra Cluj s-au distanțat puțin în campionatul nostru județean după 9 etape. Se observă — fapt îmbucurător — o afluire de tineri talente în echipele de seniori, multe formații căpătînd, în acest fel, o notă de prospețime. (GH. BOCAN, corespondent)

BIHOR

După opt etape, în fruntea clasamentului campionatului nostru județean se află fosta divizionară C Minerul Bihor cu 14 p., urmată în ordine de Foresta Tileagd cu 13 p. și Infrățirea Oradea cu 11 p. Au

existat și cîteva acte de indisciplină dar, foarte prompt, comisia județeană a aplicat pedepse severe. (I. GHIȘA, corespondent)

MUREȘ

În etapa a 8-a a campionatului județean Mureș s-au înscris 24 de goluri; 19 da gade, 5 de oaspeți. Foarte bine se comportă echipele Ciocanul Tg. Mureș, Lemnăuș Tg. Mureș, Tractorul Sărmășag și Energia Iernut. Semnalăm că în ultimele sedințe ale comisiei de disciplină s-au dictat sancțiuni unor jucători și arbitri care au avut comportări nesportive. Iuliu Bulă (Tractorul Sărmășag) a fost suspendat 4 etape, Ștefan Sacaci (Victoria Sighișoara) — 2 etape, Ștefan Fajko — 2 etape. Două etape suspendare a primit și arbitrul Ioan Szabo din Tîrnăveni. S-au făcut propuneri ca portarul Lcontin Varga (Gloria Tg. Mureș), pentru lovitura arbitrală, să fie exclus din activitatea sportivă. (ION PAUS, corespondent)

PROBLEME ALE FOTBALULUI BUCUREȘTEAN... DAR NU NUMAI ALE ACESTUIA

După 30 de ani, campionatul Capitalei revine la formula veche, în sensul că s-a reînființat categoria ONOARE, seniori și juniori, în cîte o serie a 16 echipe. S-a avut în vedere, în primul rînd, concentrarea echipei valoroase într-o singură serie. În plus, echipele de juniori aparținînd aceluiași asociații sportive, beneficiază de un regim preferențial în ceea ce privește programarea jocurilor, asigurarea unei baze materiale foarte bune, obligativitatea de a avea antrenori calificați etc.

Formații care în trecut luptau din greu pentru evitarea retrogradării, fac o figură foarte bună în actualul campionat. Cîtăm în primul rînd echipa Avintul 9 Mai (antrenor Virgil Ghiță), care a ajuns un adversar de temut pentru toate echipele și, la ora actuală, în parte locul 1 cu Laromet (antrenor Anghel Popescu). Dar nu acest fapt e semnificativ, ci jocul foarte bun, tehnic și tactic, pe care-l prestează Avintul 9 Mai. O plăcere deosebită a constituit-o maniera în care această a abordat jocul decisiv cu Laromet, pe terenul acestuia (scor: 1-1). Golurile marcate de cele două echipe au fost urmarea unor acțiuni de kinogramă, rar întîlnite pe terenurile de fotbal. Dacă mai adăugăm la aceasta și faptul că jucătorii ca Mărculescu, Bădescu, Cristea (Avintul 9 Mai), Dobre, Călin, Balas (Laromet) pot figura oricînd în echipe de Divizia B, ușor ne putem da seama de valoarea fotbalului practicat de aceste două formații fruntașe din București.

O altă echipă care se comportă peste așteptări, este Automatica (antrenor Ion Păun). Dintr-o echipă care lupta pentru evitarea retrogradării, în acest campionat, Automatica a ajuns să se situeze pe o poziție fruntașă, ca urmare a unor jocuri de foarte bună calitate. De asemenea, bine se comportă L.O.R. (antrenor Sere Popescu) și Granitul (antrenor Olimp Mateescu).

Sub posibilitățile lor, mai cu seamă raportate la condițiile de pregătire de care dispun, se comportă Dinamo Obor, A.S.A., Constructorul și Sudorul.

Din categoria PROMOTIE, care în acest an se dispută după o formulă tranzitorie (din trei serii a 16 echipe cîte sînt la ora actuală, în campionatul viitor urmează să rămîna două serii a 16 echipe), remarcăm comportarea foarte bună a formațiilor Electromagnetica, Dinamo A. P., Metaloglobus (seria I), I.T.B., Timpuri Noi, U.R.E.M., I.D.E.B. (seria II-a), Agromonia, F.C.M.E., I.A.R.A., Gloria (seria a III-a).

Semnificativă și interesantă este evoluția fostelor echipe retrogradate de la categoria I: cele mai multe „navighează” pe undeva pe la coada clasamentelor, cu șanse mari ca să retrogradeze în clasamentele de sector. De exemplu: Semănătoarea, Quadrat, Confecția, Spic de grîu.

În campionatele noastre municipale întîmpinăm însă cîteva greutăți provenite în primul rînd din lipsa de claritate și eficiență a regulamentelor și instrucțiunilor în vigoare. Să mă explic: la o săptămîină de la începerea campionatului, Federația română de fotbal a publicat în ziarul „Sportul” precizări în legătură cu înlocuirea jucătorilor.

În primul rînd consider că schimbarea a doi jucători, indiferent de post, pe toată durata partidei, este o realizare excelentă care corespunde integral stadiului actual de dezvoltare a fotbalului nostru, mai cu seamă că această măsură a fost îmbrățișată cu căldură de majoritatea federațiilor naționale. În aplicarea acestor măsuri, se constată că practica este în totală contradicție cu intenția legiuitorului, în sensul că dacă o echipă a schimbat un titular cu o rezervă, cel din urmă nu mai poate fi înlocuit, chiar dacă s-a rănit sau joacă foarte slab, așa că echipa în cauză este condamnată să joace uneori chiar în 10 oameni !!! De-a dreptul paradoxal și de necrezut !!! Ceea ce este mai grav îl constituie faptul

că aceste instrucțiuni elaborate de F.R.F. au apărut după începerea campionatului, iar noi nu am rezolvat nici pînă în prezent un litigiu existent între echipele Automatica și Accumulatorul, joc care s-a disputat în prima etapă și în care Accumulatorul a formulat o contestație tocmai cu acest subiect.

De asemenea, sîntem informați că F.R. Fotbal nu mai dă pierdere acele jocuri la care s-au introdus contestații pentru lipsa vizitel medicale din carnetul de jucător, ci că meciul rămîne omologat cu rezultatul de pe teren, sancțiuni primind antrenorul și jucătorii în cauză. Nu am primit nimic scris în acest sens, în vigoare rămînd o decizie mai veche a F.R.F. prin care orice contestație este admisă atunci cînd un jucător nu are vizita medicală trecută în carnet. Nu este un secret că F.R. Fotbal a respins contestația echipei Progresul la jocul cu Farul Constanța (campionatul 1967-1968) în condițiile susamintite, jocul rămînd omologat cu rezultatul de pe teren. Și în această situație întîmpinăm mari greutăți cu rezolvarea contestației introduse de Constructorul la meciul cu I.C.S.I.M., cînd ultima echipă nu a avut viză medicală în carnetul jucătorului Mircea Florea, dar vizita medicală era efectuată înainte de începerea campionatului la Policlinica sectorului 8 (deci, în fond, contestația este neîntemeiată, la mijloc fiind doar vorba de o problemă de formă).

În acest an, activitatea micilor fotbaliști din Capitală a stat în centrul atenției Comisiei municipale de fotbal. Cele 134 de participante la campionatul școlilor generale au fost repartizate la sectoarele respective unde, împărțite în trei serii de șase echipe, vor disputa campionatul de sector sistem turneu, numai tur, urmînd ca în primăvară să se dispute faza pe Capitală, cu cele opt echipe campioane de sector.

Campionatul liceelor și al școlilor profesionale se dispută în Capitală cu o participare foarte numeroasă: la licee participă 30 de echipe împărțite în cinci serii a șase echipe, iar la școlile profesionale sînt patru serii a opt echipe.

Returul acestor competiții se va disputa în primăvară.

Ca o noutate valoroasă apreciem că echipele de licee fiind obligate să joace numai cu jucători nelegitimați, se vor crea premise pentru selecționarea celor mai bune elemente la centrele de juniori și copii din Capitală.

Apreciez însă că pentru Capitală țării, unde activitatea juniorilor și copiilor este organizată ca un metronom, măsura de a subordona aceste competiții tradiționale campionatelor școlare, care în nici un caz nu se ridică nici pe departe la valoarea competițiilor noastre oficiale, este luată birocratic, fără să se cunoască realitatea de pe teren. Mai mult, ne cam furăm căciula de două ori pentru că aceiași copii joacă și la campionatele municipale și la cele școlare! Ii Deci, sînt elementele pe care noi le cunoaștem, sînt în evidența centrelor de juniori și copii din Capitală și foarte, foarte greu se pot găsi noi jucători talentați fără să fie cunoscuți de antrenori.

Ca un aspect, iarăși negativ, al acestor campionate școlare, mai cu seamă la școlile generale, apreciez că jucătorii nefînd departajați pe vîrstă, diferența de gabarit, forță și pregătire, este foarte mare, din care cauză scopul competiției nu este atins nici pe departe.

Evident că mai sînt foarte multe de spus despre activitatea celor peste 300 de echipe care activează în campionatele municipale și de sector. Pe noi ne preocupă în primul rînd ridicarea calitativă a fotbalului din Capitală și promovarea cu curaj a tuturor elementelor tinere și valoroase spre școlile superioare, atît la jucătorii cit, mai ales, la arbitri și antrenori.

Prof. TRAIAN TOMESCU
metodist al C.M.E.F.S.
București

DEZINTERES TOTAL

Un antrenor — Ștefan Bădin de la echipa de juniori Minerul Sîntinga — bate drumurile la C.J.E.F.S.-Dimbovită, conducerea întreprinderii sale, comitetul sindicatului. Nimeni nu-i acordă atenție. În consecință, situația echipei devine tot mai precară, nu dispune de echipament, de mijloace de transport, de asistență medicală. În același timp baza sportivă este lăsată în părăsire. Există un dezinteres total la Sîntinga! (M. AVANU, corespondent)

BĂȚĂUȘUL IRIMESCU

Duminică 20 octombrie a.e. pe stadionul Autotripid din Craiova s-a disputat partida dintre divizionarele C Autorapid și Volpa Lugoj. Jucătorii craiovean Irimescu, supărat probabil pe ineficiența de care dădau dovadă colegii săi, a găsit că cel mai bun lucru e să protesteze meru la deciziile arbitrilor. Elminat din joc, Irimescu n-a voit să părăsească terenul, reperiindu-se la arbitrul piteștean V. Radian, bruscîndu-l și rupîndu-i echipamentul. Un act de indisciplină care nu trebuie să treacă fără să fie amnru pedepsei. (ST. GURGUI, corespondent)

DUPĂ 29 DE ANI...

Meciul cu echipa Angliei a început, de fapt, cu două luni înainte de disputarea lui. Bineînțeles, la uriașul interes cu care a fost întâmpinată atunci această partidă contribuia, în primul rând, faima echipei insulare, pe al cărei stindard figurează anii de început ai soccerului în lume. Dar presa vremii nu uita să sublinieze și faptul că ambele reprezentative se întâlneau pentru prima dată, cu prilejul turneului continental al englezilor, care ieșeau astfel din „splendida lor izolare”.

Și atunci, ca și acum, probleme ce păreau insolubile, dileme reale sau artificiale, alimentau titluri uriașe care se repercutau în discuțiile miilor de amatori ai fotbalului din țara noastră. „Linia de atac, marea semn de întrebare al echipei!” (Iată, deci, că nimic nu-i nou sub soare...); „Indisponibilități de ultimă oră!”; „Ploștea-nu se va reface până miercuri?”; „Baratki sau Bodola?” — iată câteva asemenea mostre.

Iar adversarii noștri, urmăriți inițial în campionat (în special Everton, cu celebrul centru atacant Tommy Lawton și Stoke City, cu fenomenala extremă Stanley Matthews, cel ce avea să devină, peste ani, primul sir din fotbalul britanic) au fost apoi studiați pe baza primelor meciuri susținute pe bătrînul continent, în compania Italiei (campionă mondială în 1934 și 1938) și Iugoslaviei. Și dacă draw-ul de la Milano (2—2) și mai ales, declarația lui Vittorio Pozzo („englezii au jucat magnific!”) îi inhiba pe jucătorii români, înfrîngerea nescontată de la Belgrad în fața echipei Iugoslaviei (1—2), pe care România o învinsese cu puțin timp înainte (1—0), remonta destigul moral al fotbalistilor noștri.

AVANPREMIERA: 3.000 DE OAMENI LA GARA DE NORD

În mijlocul unui asemenea interes general, n-a mai mirat pe nimeni că fotbalistii englezi (conduși de Stanley Rous, actualul președinte al F.I.F.A., pe atunci secretar general al federației engleze) au fost întâmpinați în seara zilei de 20 mai, la Gara de Nord, de o mulțime de 3.000 de oameni. „Welcome England!”

Iar antrenamentul lor de pe „Venus” a fost urmărit de circa 2.000 de spectatori, în ciuda interdicției de a pătrunde în tribunele de lemn ale fostului teren din Splai.

Și prima surpriză: conform regulamentelor ei, federația engleză n-a fost de acord cu înlocuirea jucătorilor în timpul meciului, iar mingea trebuia să aibă circumferința obligatorie de 26 de degete și o greutate minimă de 16 uncii! Și ce au însemnat o asemenea minge, neobișnuit de grea pentru jucătorii noștri, și mai ales accidentarea lui Bürger, care a lăsat echipa în 10 oameni, ne-au spus Pavlovici, Sfera și Reuter,

care nici acum, după aproape 30 de ani, n-au uitat peripeziile acestui „meci al meciurilor”, cum a fost denumit în presa vremii.

STADIONUL ANEF — 24 MAI 1939

Ora 18. La fluierul celebrului arbitru belgian, John Langenus, unul din cei mai renumiți cavaleri ai fluierului (îmbrăcat în pantaloni bufanți!) în fața a 40.000 de spectatori, își fac apariția cele două echipe:

ROMANIA (tricolor roșu-galben, chiloși albaștri); Pavlovici, Bürger, Sfera, Vintilă, Iuhasz, Demetrovici, Orza, Ploșteanu, Bodola, Reuter, Dobay;

ENGLIA (tricolor alb, chiloși negri): Woodley, Male, Moolis, Mercer, Cullis, Cooping, Broome, Gauden, Lawton, Welsh, Smith. Câpitanii echipelor: Bodola și Cullis.

Rumoare în tribune: din formația oaspete lipseau renumiții Matthews, Hapgood și Hall. Și meciul a debutat dramatic, cu accidentarea în min. 2 a fundasului Bürger, stilp al apărării noastre. El a fost scos pe tușă, pentru a reîntra, șchiopătînd, ca simplu figurant pe extrema dreaptă, în min. 10, după ce englezii deschiseseră deja scorul cu trei minute înainte.

Dar să-l lăsăm pe Pavlovici, unul din eroii meciului, să ne descrie cele două goluri, care au consacrat victoria britanicilor: „Am început meciul foarte emoționați, deși jucătorii noștri aveau o bună valoare și experiență internațională, dobîndită în confruntări cu echipe de prim rang. Faima soccerului insular era, însă, ieșită din comun. Accidentul stupid al lui Bürger, iureșul declanșat de englezi pe fundalul acestui șoc psihologic (Orza a trebuit să fie „reprofilat” fundaș) ne-a făcut ca în primele zece minute să fim net dominați. În această perioadă a și căzut primul gol. Un fault pe partea stîngă a terenului, la aproximativ 20 m. de poarta mea. Zidul se alcătuieste defectuos, eu strig „Gaură, gaură!”, dar nimeni nu m-aude. Un șut năpraznic, jos la colțul din stînga mea. Mă întind cît pot și abia resping mingea lateral (tare grea mai era!) înspre marginea careului mic. Venit în viteză, extrema dreaptă BROOME șutează cu falsul de pe linia de corner, dintr-un unghi imposibil. Și mingea, luînd o traiectorie ciudată, trece peste mine, căzută la pămînt, și intră în poartă.

Golul al doilea (min. 52 — n.n.) a fost precedat de o centrare înaltă în careul mic. Eu mă înalț, am pur și simplu senzația că am balonul în mînă (ziarele au și scris a doua zi că-l prinsesem!) dar WELSH vine ca un bolid și cu capul mi-o smulge, literalmente, din brațe, catapultînd-o apoi în plasă!”

„Și nu uitați — adaugă REUTER că despre MITI (PAVLOVICI — n.n.) se afirma că prindea „golumbul” din zbor! Evident că astăzi un asemenea atac la portar ar fi fost considerat fault, atunci însă regulamentul o permitea. De altfel, jucătorii englezi urmăreau orice balon cu înverșunare, îl protejau excelent. Adversarul meu, fundasul MALE, se agăța pur și simplu, de mine. Toți jucătorii englezi făceau, de altfel, presing.”

„Adversarii noștri, își reamintesc fundașul LAZAR SFERA, aveau o tehnică excelentă, un plasament foarte bun. Atacul se baza pe deschideri lungi, la întîlnire, pe un start formidabil. Deși aveau superioritate numerică în atac, îl căutau prea mult pe LAWTON. Pot spune că celebrul atacant, pe care a trebuit să-l marchez, era un jucător de mare clasă, atlet desăvîrșit, imbatibil la cap, mai periculos decît italianul PIOLA, cu care de asemeni m-am întîlnit în aceeași perioadă. M-am ținut, însă, scai de LAWTON și acesta n-a reușit să marcheze. După pauză, echipa noastră a atacat susținut, dar am fost handicapați de minusul de viteză și de driblingurile prelungite, în chuda jocului bun făcut de Ploșteanu, Bodola și Reuter.”

ECOURI, DIN CARE UNELE VALABILE ȘI ASTAZI

Iată cîteva declarații pe marginea acestui meci:

Stanley Rous: „Standardul actual al fotbalului românesc, ca și temperamentul jucătorilor români, sînt de așa manieră încît mă fac să vîd în dv. una din fările cu mare viitor în soccerul european” (O tempora!...).

Antrenorul reprezentativei române, Coloman Braun: „Dacă echipa noastră n-ar fi fost handicapată, de la început, de rînirea lui Bürger, altul ar fi fost aspectul, dacă nu chiar și rezultatul jocului!”

Scritorul Ionel Teodoreanu, mare îndrăgostit de sport: „Magnific spectacol! Superbă simplitate a jocului englez! Formidabilă voința de luptă a românilor!”

La invitația federației engleze, revanșa acestui meci trebuia să aibă loc în decembrie 1939. Norii negri ai războiului, care apăsau din ce în ce mai greu asupra continentului nostru, au împiedicat însă această revanșă. Acum, la aproape 30 de ani de la primul meci, fotbalistii englezi, campioni mondiali, sînt din nou oaspeții fării noastre. Și să sperăm că legăturile dintre fotbalul românesc și cel britanic vor deveni tradiționale, într-un climat de destindere și pace în Europa și în întreaga lume.

Paul SLAVESCU
Al. VIDRAN

Reprezentativa română și problemele ei acute

Ne aflăm înaintea meciului — de data aceasta amical — cu Anglia, al 210-lea din cariera reprezentativei noastre. Evenimentul — pentru că întîlnirea cu campionii mondiali constituie un veritabil eveniment sportiv — se produce într-un moment de greu impas pentru fotbalul nostru, care solicită multă putere morală, calm și luciditate pentru a-l depăși într-un mod cît mai onorabil.

Evoluția deosebită și înfrîngerea categorică a echipei noastre la Lisabona a creat această conjunctură defavorabilă în care jucătorii români trebuie să-și măsoare forțele reduse la proporții minime după debutul în preliminariile C.M. cu un adversar atît de prestigios, superior echipei portugheze.

Timpul scurt dintre cele două partide inter-jări nu permite, oricît am dori, luarea unor măsuri esențiale care să asigure o schimbare radicală a „11”-lui reprezentativ, oricare ar fi el, pentru că de fapt este vorba de probleme și carente arhicunoscute și arhidezbătute în ultimii ani, ale fotbalului din țara noastră.

În fond, relațiile redactorului nostru prezent la meciul de la Lisabona, discuțiile pe care le-a provocat acest joc în ședința de miercuri dimineată a Biroului federal, precum și observațiile desprinse din vizionarea filmului prezentat de televiziunea noastră subliniază fără putință de tăgadă, lipsuri pe care le-am sesizat și după meciul de la Zürich și după cel cu Italia, cu R.D. Germania, de la Budapesta etc. etc., ca să nu mai vorbim și de întîlnirile echipelor noastre de club angajate în competiții internaționale. Din nou n-am știut să jucăm în deplasare, deși partida de verificare de la Metz făcuse să licărească speranțe (care-i atunci valoarea, conclundența meciurilor de pregătire?...), din nou jucătorii au pătruns inhibați pe teren, și-au supraestimat adversarii și au intrat, fără putință de a ieși, într-un complex de inferioritate, datorită fricii de a primi goluri, lipsei de gândire tactică personală, de adaptare la condițiile de joc, de combativitate, și dăruire. Deci, veșnicele deficiente care nu fac altceva decît să reliefeze și mai mult (dacă mai era nevoie) adevărul gol-golul: BATEM PASUL PE LOC DE ATÎTIA ANI ÎN ARIA MEDIOCRITĂȚII, VORBIM MULT ȘI FACEM PUȚIN PE TOATE TREPTILE ACTIVITĂȚII NOASTRE FOTBALISTICE, AȘTEPTĂM — CA SĂ SPUNEM ASA — PRILEJUL UNUI MECI INTERNATIONAL PENTRU A NE REAMINTI UNDE NE AFLĂM.

COMPORTAREA DE LA LISABONA NU-I UN CAZ SINGULAR

Desigur că meciul de la Lisabona, comportarea echipei noastre implică responsabilități precise care aparțin comisiei de selecție și antrenorilor însărcinați cu pregătirea lotului, Biroul federal și, bineînțeles, jucătorilor. Dar analiza acestei partide nu poate fi făcută ruptă de realitățile fotbalului nostru, de lipsurile lui generale, după cum activitatea unei echipe reprezentative nu poate fi judecată făcînd abstracție de situația din cluburi. Este un adevăr de necontestat că O ECHIPĂ NAȚIONALĂ ESTE EMANAȚIA ECHIPELOR DE CLUB DIN PRIMUL ESALON, în principal, că JUCĂTORII ADUGU EI ÎN LOTURILE REPREZENTATIVE CALITĂȚILE ȘI DEFECTELE formate la cluburile lor, că ei nu pot juca în națională — după cum bine a remarcat antrenorul emerit Em. Vogl — altfel decît joacă la echipele lor. Or, din acest punct de vedere, jucătorii noștri, chiar cei mai bine cotați, nu dispun de un bagaj de deprinderi tehnice mai bogat și

mai variat, cu care să facă față în condițiile unui fotbal avansat, în plină modernizare. Iată direcția în care trebuie acționat: instruirea la cluburi și numai la ele, pentru că nu se poate realiza în două săptămîni de pregătire comună la lot, ceea ce nu se face în doi ani la cluburi. Aici trebuie să se formeze valorile tehnice și morale, sportivii care să se dăruiască pregătirii și jocului, să prelungească selecționarea într-o echipă națională, să fie mindri atunci cînd sînt convocați la lot și nu, cum nu de puține ori s-a întîmplat, să fie mulțumiți că au scăpat de selecție sau să nu-l afecteze cît de cît eșecurile reprezentativei.

Această problemă esențială a fost obiectul multor măsuri de rezolvare, dar nici pînă astăzi n-au apărut semnele unei îmbunătățiri și cea mai bună dovadă o constituie aceste meciuri internaționale care ne readuc la realitate. Și pentru că mai sînt și alte probleme de bază rămase nesolutionate, socotim că este momentul unei profunde analize a modului cum a fost îndeplinit planul de măsuri elaborat de federație, analiză care să cuprindă tot ceea ce poate determina o reînviore a activității fotbalistice, de la investirea federației cu întreaga autoritate necesară unui for tehnic de conducere și înarmarea ei cu toate mijloacele, obligatorii pentru îndeplinirea atribuțiilor, și pînă la reglementarea precisă a relațiilor federației cluburi și cluburi-jucători, adoptarea și aplicarea fermă a unei politici sănătoase a ecleiei naționale.

CE SE PRECONIZEAZĂ PENTRU JOCUL CU ENGLIA

În cadrul ședinței Biroului federal, după ce au fost prezentate informații asupra jocului de la Lisabona, comisia de selecție a făcut propuneri privind lotul pentru meciul cu Anglia. Întrucît timpul este prea scurt pentru schimbări esențiale, s-a căutat de acord să fie menținut lotul de bază, cu excepția portarului Colman, la care au fost adăugați alți cîteva jucători noi: Gornea și Datcu sau Suciu-Sătmăreanu, Barbu, D. Nicolae, Pojoni, Mocanu, Deleanu—Ghergheli, Dinu, Petescu—Pircălab, Dobrin, Dumitrache, Lucescu, Dembrovski, Pantea, Grozea, Tarănuță, Oblesenco, Martinovici. Toți acești jucători vor fi urmăriți în partidele de campionat de sîmbătă, iar duminică dimineată comisia de selecție va alcătui lotul definitiv, în funcție de comportarea lor în campionat și de starea lor fizică.

Să sperăm că se va ajunge la o formulă mai inspirată de echipă și că jucătorii aleși se vor strădui să aibă o comportare demnă în fața campionilor mondiali, dînd iubitorilor de fotbal de la noi măcar această satisfacție, care să le atenueze amărăciunea produsă de evoluția și rezultatul de la Lisabona.

DECIZII ALE BIROULUI FEDERAL

Cu prilejul celestăi ședințe, de miercuri, Biroul federal a luat și alte cîteva decizii:

● La viitoarea ediție a Cupei Balcanice va participa Universitatea Craiova sau U.T.A.;

● Apelul clubului Progresul contra deciziei comitei de competiții care l-a ridicat dreptul de joc pe două etape, a fost admis și pedeapsa a fost redusă la o etapă, cu precizarea că se va aplica la primul meci cu o echipă din provincie.

● Cererea cluburilor F.C. Argeș și Jiul de a disputa duminică partidele programate sîmbătă a fost respinsă.

Echipele României și Angliei pe stadionul ANEF, la prima lor confruntare

JOCUL COLECTIV AL ECHIPEI

TREBUIE CONSTRUIT PE ÎMBINAREA CALITĂȚILOR INDIVIDUALE ALE UNOR JUCĂTORI

Mulți copaci sînt în pădure, dar nu găsești doi la fel... Vrînd-ne vrînd îți amintești de acest vechi proverb cînd este vorba despre om, despre obișnuințele lui caracteristice, despre individualitatea lui.

Se obișnuiește ca prin individualitatea omului să se înțeleagă totalitatea însușirilor lui psihice stabile, trăsăturile caracterului, temperamentului, aptitudinilor, înclinațiilor și intereselor. Individualitatea sportivului este determinată de mai multe componente din care fac parte dezvoltarea calităților motrice, caracterul acestuia, particularitățile constituției fizice etc.

Fără îndoială că jucătorul care aleargă mai repede decît ceilalți caută să folosească în joc această calitate, iar partenerii îl ajută. Cu mult înainte de a evolua într-o echipă de maeștri, tînărul fotbalist își „găsește” jocul potrivit cu posibilitățile lui fizice și psihice. Fără îndoială, el nu-și analizează posibilitățile, nu joacă după un plan adoptat conștient. Un fotbalist care nu are antrenor joacă în funcție de voința lui, face în meci ceea ce este deosebit de ușor, ceea ce îi produce plăcere.

Aici începe să se contureze individualitatea de joc a sportivului. E adevărat că această individualitate a jucătorului este încă naturală. Este încă foarte departe de ceea ce este necesar în sport, ca și în orice activitate creatoare a omului. De exemplu, un aspect al individualității fotbalistului formată ca rezultat al unei deficiențe fizice a

lui, nu va da niciodată un jucător eminent și nu va înfrumuseța fotbalul. Numai particularitățile pozitive ale fotbalistului îi vor permite să antreneze și să dezvolte „punctele tari”, „atu-ul” pe care partenerii lui ar putea „construi” jocul.

La un atacant care aleargă încet, se formează un fel de joc foarte puțin orientat în direcția porții adversarului. Ocolirea adversarului o execută de obicei pe linia transversală a terenului, sau se retrage înapoi spre poarta sa. Evadarea lui din fața adversarului care îl marcă pentru a primi pase partenerului se bazează, de obicei, pe o deplasare înșelătoare înainte, urmată de o săritură. Un asemenea jucător își trimite partenerii înainte, lui revenindu-i funcția de dispecer.

Un jucător din apărare care aleargă încet se teme de lupta corp la corp cu adversarul și preferă jocul pozițional față de metoda apărării mobile. Prin urmare, în acest caz, individualitatea de joc a celui fotbalist este determinată de particularitățile lui negative. Fără îndoială că la un asemenea sportiv nu se vor găsi însuși superioare în comparație cu ceilalți fotbaliști. Deprinderile de joc și îndemnarea compensează într-o măsură oarecare lipsa lui. Și dacă antrenorul se va preocupa numai de corectarea acestui defect, fără a căuta să releve particularitățile individuale ale jucătorului, va aduce jocul fotbalistului la un nivel mediu și nu va reuși să facă mai mult. Îmi reamintesc jocul

fotbalistului Ivan Duda de la TSKA. Avea o tehnică perfectă, un dribling excepțional și o mare inventivitate tactică. Totuși, nu a fost niciodată jucător de bază. Nu avea voință ca să învingă starea neplăcută de oboseală fizică, căldura soarelui etc. Și Ivan Duda încetă să mai joace. Acesta era felul lui de a fi, care nu punea pe adversar în situații dificile.

Prin urmare, numai individualitatea fotbalistului, condiționată de talent specific, face ca jocul lui să fie original și, de aceea, și dificil pentru adversar, pe care reușește să-l depășească.

Îmi reamintesc, de asemenea, de sezonul de fotbal din anul 1940. Atunci linia de atac de la Dinamo Moscova era compusă din jucători alți de deosebiți, încît aveai impresia că nu se poate încheia nici un joc de ansamblu. În realitate însă acest ansamblu era perfect. Desigur că această situație nu consta în faptul că Serghei Ilin, Nikolai Dementiev, Serghei Soloviev, Mihail Iakușin și Mihail Semiceastnii erau oameni și jucători cu totul diferiți. Secretul consta în faptul că, fiecare din ei, jucînd în felul său deosebit, completa și intensifica prin aceasta jocul partenerilor săi. Acest grup era o îmbinare de specialiști, unde fiecare realizîndu-și sarcina, completa pe altul; o îmbinare în care jocul se desfășura după principiul contrapunctului simfonic. Serghei Soloviev, rapid, puternic, cu o energie frenetică, n-ar fi putut face nimic dacă n-ar fi avut în partea stîngă pe strălucitul tehni-

cian Nikolai Dementiev, iar în dreapta pe Mihail Iacușin. Un ansamblu asemănător, care strălucea prin individualități variate, viu exprimate, era și în înaintarea echipei T.S.K.A. Aleksei Grinin, Valentin Nikolaev, Grigori Fedotov, Vsevolod Bobrov și Vladimir Demin jucau după principiul care permitea fiecăruia dintre ei, în partea sa de joc, să-și desfășoare talentul în toată complexitatea, în folosul întregii echipe.

Succesele de acum cîțiva ani ale fotbaliștilor brazilieni constituiau succesele soliștilor virtuoz și foarte diferiți după caracterul lor de joc, care formau un ansamblu unitar. Fiecare fotbalist din echipa reprezentativei Braziliei desfășura un joc evident individual, dar acest joc era întotdeauna latura componentă și indisolubilă a jocului colectiv, general, al întregii echipe. Cu cît măiestria individuală a fotbalistului este mai înaltă, cu atît mai ușor și mai bine joacă cu partenerii săi și cu atît mai mult partenerii îl ajută să se manifeste, să-și îndrepte arta de joc în folosul colectivului. Numai individualitatea originală a jucătorului se poate opune logicii aritmetice a jocului colectiv, poate introduce în joc strălucirea, varietatea creatoare, surpriza.

În fața fiecărui antrenor se află elevul său, omul cu individualitatea fără seamăn, cu aptitudinile și lipsurile lui, cu caracterul, cunostințele, gîndurile și sentimentele sale. Antrenorul trebuie să determine cu exactitate părțile bune, talentul sportivului și părțile lui slabe. Dar un adevărat pedagog, în primul rînd, își îndreaptă călătoria cea mai atentă și plină de ardore pentru descoperirea perspectivei ferice de a educa un mare maestru — fotbalist. Antrenorul nu trebuie numai să descopere, dar și să dezvolte la maximum, însușirea fizică naturală a fotbalistului. Niciodată nu trebuie să ne temem de hipertrofia unei calități motrice sau a măiestriei într-un element de joc oarecare. Mai mult, jocul colectiv al echipei trebuie construit anume pe îmbinarea reciprocă a calităților unor jucători.

Se spune că la un jucător de înaltă clasă toate elementele de joc, fără excepție, trebuie să fie impecabile. E adevărat că trebuie să se tindă spre aceasta și, în mod teoretic, ne putem închipui pe fotbalistul, care concomitent ar poseda măiestria driblingului lui Vsevolod Bobrov sau Mihail Meshi, precizia șutului la poartă a lui Grigori Fedotov sau Alexandr Ponomarev, viteza lui Vasili Karjev sau Albert Sesternev, forța lui Serghei Soloviev, rezistența și capacitatea de joc a lui Nikolai Dementiev sau Valentin Ivanov. Dar, păcat! De exemplu, eu, nu am reușit încă să văd un astfel de jucător pe terenul de fotbal!

Pentru obținerea unui complex atât de necesar al măiestriei înalte, variate și dezvoltate tuturor calităților n-ar ajunge toată viața fotbalistului. Însă jocul unei echipe de fotbal, trebuie să cuprindă tehnica dusă pînă la virtuozitate, forță fizică, viteză și rezistență, gîndirea tactică creatoare, voință și curaj.

Toate aceste calități pot și trebuie să fie introduse în echipă de jucători datorită talentelor și aptitudinilor lor individuale. Aici, antrenorul trebuie să facă totul, pentru ca fiecare fotbalist să fie la locul potrivit și să-și desfășoare, cu încredere partida în ansamblul general de joc. Și antrenorul nu are dreptul să uite, că formarea inițială a unui jucător se face în termen scurt. În total trec 8—10 ani de la meciurile lui de copil, pînă la evoluția într-o echipă de maeștri.

Lucrînd cu echipele de copii și juniori mici, antrenorii de fotbal au sarcina nu numai de a înlătura lipsurile care mai sînt încă ușor corectabile la elevii lor, dar și să caute să găsească însușirile și aptitudinile lor individuale. Atunci, în fotbalul nostru, vor apare cu siguranță personalități asemănătoare cu Pele, Suarez sau Eusebio.

BORIS ARKADIEV

maestru emerit al sportului
(din SPORTIVNIE IGRI)

PE TEME ACTUALE

CINE-I VINOVAȚ?

Un jucător care a înlocuit un titular în timpul unui meci poate fi schimbat la rîndul lui cu o altă rezervă, bineînțeles în limita numărului admis de regulament? Este sau nu regulamentară, de pildă, înlocuirea succesivă operată de F.C. Argeș în partida cu Crișul, în care Pavlovič a cedat locul lui Jercan și apoi acesta din urmă lui Roșu? La prima vedere s-ar putea spune că piteștenii au procedat legal, pentru că au făcut două înlocuiri, exact cite permite regulamentul. Dar, comunicatul federației, publicat la 28 august a.c. spune cu totul altceva: „înlocuirea unui jucător se poate efectua numai o singură dată, adică cu un jucător de rezervă; O DATA INTRODUS ÎN JOC, ACESTA NU MAI POATE FI ÎNLOCUIT CU CEALALTĂ REZERVĂ, iar jucătorul înlocuit nu mai poate reîntra în joc pentru a se face a doua înlocuire”.

Deci, este clar: F. C. Argeș a operat o înlocuire neregulamentară. Dar, așa cum se întîmplă de obicei, conducătorii și antrenorii echipelor nu se preocupă de citirea și cunoașterea regulamentelor și a altor dispoziții ale federației. Din păcate nici arbitrul întîlnirii (și poate și alții) nu cunoaște aceste prevederi, pentru că altfel nu ne putem explica cum Em. Martin a fost de acord cu o schimbare neregulamentară. Este cazul (deși dispoziția privind înlocuirile de jucători este veche!) ca federația să folosească orice prilej (ședințele cu antrenorii, arbitrii, conducătorii) pentru a atrage atenția unor astfel de abateri care sînt pasibile de sancțiuni pînă la pierderea meciului.

ORDINE, DISCIPLINĂ, DAR ȘI TRATAMENT EGAL

De la început subliniem că sîntem de acord cu decizia federației prin care clubului Progresul i s-a ridicat — pe timp de două etape — dreptul de organizare a meciurilor de campionat (cu echipe provinciale). Cluburile trebuie să înțeleagă odată pentru totdeauna că organizarea unui joc implică răspundere și măsuri severe pentru menținerea ordinii, pentru asigurarea desfășurării normale a meciului și a securității jucătorilor oaspeți și arbitrilor. Insuficiența organelor de ordine duc la scene penibile ca acelea de la sfîrșitul meciului Progresul — U.T.A., just sancționate de federație.

Nu sîntem de acord însă cu tratamentul diferit pe care-l aplică federația în cazuri similare, ceea ce-i atrage, pe drept, reproșul că pentru unii este mîmă, iar pentru alții clumă. Au mai fost cazuri asemănătoare, dar măsurile federației s-au oprit la simple avertismente. Cu jumătăți de măsură nu se poate menține ordinea și disciplina pe terenuri, lipsa de consecvență în tratarea energică a abaterilor, indiferent de ce natură sînt ele, duce la gîrbirea autorității federației în ochii cluburilor.

ARBITRAJELE ÎN DEZBATEREA... ARBITRILOR

Arbitrajul continuă să constituie o problemă de prim ordin și un important subiect de discuție pentru forul nostru de specialitate, în primul rînd, și pentru cercurile largi de iubitori ai fotbalului, ca să nu mai vorbim de conducătorii și antrenorii echipelor, cei care sînt — primul — efectele, bune sau rele, ale arbitrajului. Actualul nostru campionat a pus din nou pe tapet activitatea „cavalierilor fluerului”, făcînd necesară o serioasă analiză punctată de măsurile convenite.

O astfel de ședință, sub forma unei constatări, a fost organizată acum cîțiva timp, la sediul federației, cu participarea a circa 100 de arbitri din lotul republican. Scopul ei: analizarea arbitrajelor din primele 10 etape ale campionatului, cu accent pe cele slabe, cu greșeli care au influențat calitatea spectacolului și chiar au viciat unele rezultate; stabilirea cauzelor și a măsurilor ce se impun pentru îmbunătățirea pregătirii arbitrilor și arbitrajelor. Referatul prezentat de noul președinte al colegiului central, I. CEAREANU, ca și discuțiile care au urmat au scos în evidență lipsuri serioase, printre care:

- insuficiența pregătire fizică a arbitrilor;
- necunoașterea temeinică a regulamentului de joc;
- greșita apreciere a infracțiunilor voluntare și involuntare;
- aplicarea neuniformă a legii avantajului;
- lipsa de curaj în sancționarea greșelilor comise în careu, în special contra echipelor gazdă, și lipsa de fermitate în eliminarea jucătorilor care recurg la durități, care-și lovesc intenționat și-și insultă adversarii, se dedau la gesturi nesportive și la simulări.

Luînd cuvîntul în concluzie, secretarul general F.R.F., I. ȘICLOVAN, a făcut o serie de observații privind comportarea unor arbitri și a atras atenția asupra unor aspecte, din care decurg de fapt și sarcinile pentru arbitri și colegiile lor. Pe scurt, tov. I. Șiclovian a subliniat că:

- Federația este convinsă că arbitrii sînt corecți în misiunea lor pe teren, dar și aceștia trebuie să înțeleagă că din greșelile comise trebuie să tragă învățămintele cuvenite;
- Măsurile pentru securitatea arbitrilor luate de federație nu sînt sprijinite și de arbitri prin conduceri ferme, fără greșeli;
- Între unii arbitri nu există unitate și acest lucru a fost dovedit de cazurile unor tușieri care au comentat cu spectatori decizia colegiului de centru, dezaprobind-o;
- Înainte de sancționarea arbitrilor, greșelile acestora trebuie temeinic analizate de colegiul central;
- munca de îndrumare, control și depistarea elementelor susceptibile de promovare trebuie așezată și în acest scop membrii colegiului central trebuie să se deplaseze mai des în județe, venînd în ajutorul colegiilor locale;

— este necesară o îndrumare prin presă a arbitrilor și această sarcină revine celor cu experiență, deci cei mai indicați să publice articole cu caracter organizatoric-tehnic.

Considerînd colegiile locale verigi importante în munca pentru îmbunătățirea calității arbitrajelor, factori care pot contribui eficient la ridicarea gradului de pregătire fizică și teoretică a arbitrilor, colegiul central a luat, printre altele, următoarele măsuri:

DEZBATEREA LUNARĂ, în ședințele plenare ale colegiilor, A PROBLEMELOR DE ACTUALITATE, în principal a celor care în general provoacă cele mai multe discuții critice: lovitură de la 11 m. ofsaidul, legea avantajului;

ORGANIZAREA UNOR ANTRENAMENTE COLECTIVE pentru pregătirea fizică și menținerea ei, precum și SUPRAVEGHEREA ANTRENAMENTELOR INDIVIDUALE, care le sînt recomandate arbitrilor;

PROGRAMAREA SAPTĂMÎNALĂ A UNOR JOCURI DE ANTRENAMENT, amicale sau cu caracter de școală, cu participarea tuturor arbitrilor locali și la capătul cărora să fie comentată calitatea arbitrajelor prestate;

INVITAREA ANTRENORILOR ȘI CONDUCĂTORILOR DE ECHIPE la unele ședințe ale colegiilor, pentru a cunoaște și opiniile lor asupra arbitrajelor;

ÎNDRUMAREA ARBITRILOR SPRE ATITUDINI FERME ȘI DEMNE FAȚA DE JUCĂTORI, cu care ei nu au voie să discute sau să-i împingă, impunîndu-le respectarea deciziilor luate;

ORGANIZAREA UNOR ȘEDINȚE PERIODICE DE PRELUCRARE A REGULILOR DE JOC cu jucătorii secțiilor de fotbal și în primul rînd al celor din Divizia A, B și C, prelucrări pe care să le facă arbitrii locali;

REPARTIZAREA TÎNERILOR ARBITRI, susceptibili de promovare, PE LINGA ARBITRII ONORIFICI SAU VIRSTNICI, care să le îndrumeze activitatea;

STABILIREA UNOR LUCRĂRI SCRISE DE CONTROL TEORETIC, TRIMESTRIALE, care să răspundă la întrebări legate de regulament și instrucțiuni.

★

În linii mari, acestea sînt principalele aspecte dezbătute și măsurile luate cu prilejul constăturii. Sîntem de acord cu cele preconizate și acordăm tot creditul noului colegiu central, cu speranța că ceea ce și-a propus nu va rămîne pe birie, că avînd asigurate din partea federației libertatea de acțiune și autoritatea necesare într-o asemenea activitate, va îndeplini ceea ce și dorește fotbalul nostru: arbitraje bune, care să-l ajute să depășească actualul nivel tehnic.

(p. g.)

ANCHETA NOASTRĂ

DIN NOU
LA TIMIȘOARA,
DUPĂ UN AN

FOTBALULUI NU I SE GĂSESC SOLUȚII

În toamna anului trecut am întreprins la Timișoara, prestigioasă și tradițională urbe a soccerului românesc, o anchetă pe marginea unor probleme stringente.

Toți interlocutorii noștri de atunci, în urma exprimării unor diverse puncte de vedere, conchideau, totuși, în unanimitate, că un club teritorial ar constitui o soluție demnă de luat în considerare.

Am revenit acum în Timișoara chemați aici de aceeași situație precară în campionat a celor două echipe divizionare B, Politehnica și C.F.R., dar și din dorința de a simți din nou pulsul acestui organism mult zbuciumat: fotbalul timișorean.

Primii interlocutori: profesorii N. Godeanu (antrenor la C.F.R.) și I. Ionescu (antrenor la „Poli”). În timp ce primul opina că în acest interval „nu s-a întâmplat nimic”, secundul adăuga, cu o notă originală de umor că „însăși cadrul și atmosfera fotbalului timișorean nu sînt logice”.

Iată deci o succintă, dar, după cum aveam să ne convingem ulterior, reală punere în temă.

CÎȚI DIN 45 000 ?

„Ca să ne exprimăm în limbajul apropiat nouă, cefe-riștilor, — ne spune antrenorul GODEANU — fotbalul timișorean „a pierdut trenul”. Cu alte cuvinte, noi plătim acum tribut greu unei perioade îndelungate în care n-am prosperat în nici un fel solul fertil al fotbalului local, mulțumindu-ne să culegem niște roade care, an de an, s-au înpușinat. ÎN TIMIȘOARA NU EXISTĂ UN CENTRU DE COPII ȘI JUNIORI pentru că problema a fost „pasată” între organele sportive locale, centrale și de sindicat pînd a ieși în out...”

„Școala sportivă, ne spune D. Talianu, metodist la C.J.E.F.S. Timiș, acreditează de zece ani ideea că trebuie să fie o seră, iar directorul ei s-a speriat că echipa sa de fotbal, înscrisă în campionatul de juniori la insistențele noastre, va trebui să facă și... deplasări!”

„Spre deosebire de handbal, sporturile nautice și rugbi — este de părere ing. I. Gîrleanu, antrenor și fost internațional — unde cadrul organizatoric pentru copii și tineret a fost corespunzător, fotbalul a fost complet neglijat în școli și facultăți, deși sînt 15 000 studenți și 30 000 elevi!”

Să ne fie permis ca la aceste opinii să adăugăm un fapt deosebit de grăitor, merit să le concluzionăm: pentru a-și întări echipa, „Poli” l-a readus pe „cavalerul rădăcitor și fără de prihană”, Remus Lazăr...

NU FORME FĂRĂ FOND...

Rememorînd ultimele patru ediții ale campionatului (inclusiv cea în curs) se poate constata că Politehnica deține un original record: a schimbat nu mai puțin decît de nouă ori conducerea echipei, ultima, cea de a treia din acest campionat, chiar acum cîteva zile!

Să mai mire atunci pe cineva că dacă discuți cu jucătorii, ei îți spun că la regresa echipei au contribuit în primul rînd antrenorii, dacă întrebi antrenorii, aceștia spun că de vină sînt conducerea secțiilor de fotbal, iar acestea din urmă se plîng, deopotrivă, de jucători, antrenori și C.J.E.F.S.!

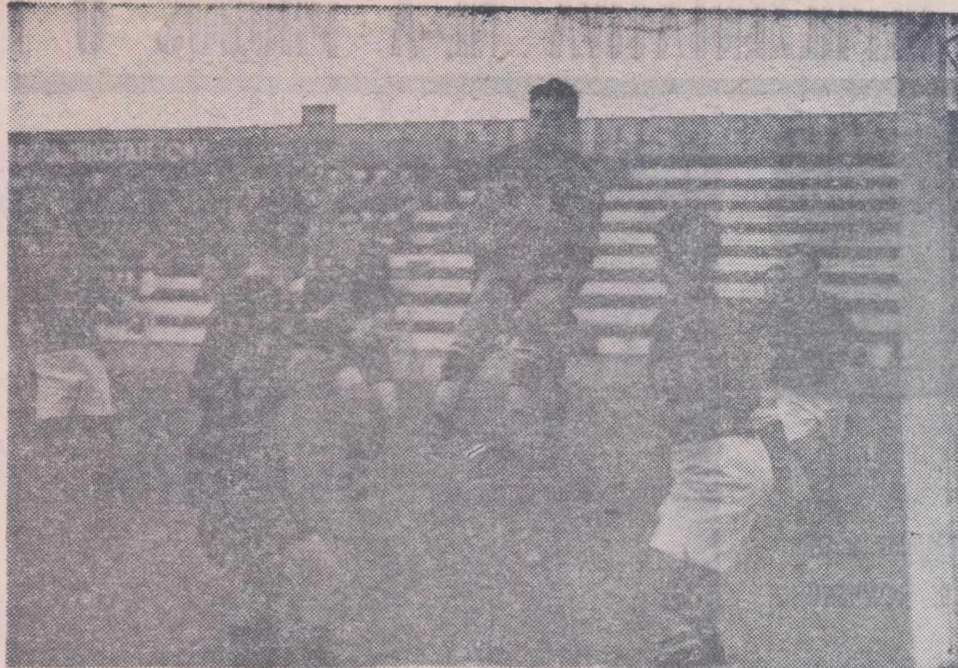
Iată de ce afirmația de început a prof. I. Ionescu ce caracteriza drept iloc cadrul organizatoric al fotbalului timișorean, nu ni se pare deloc hazardată. În treburile celor două echipe se suprapun, se interferează prea mulți factori, direct sau indirect, unele măsuri se contrazic între ele și se anulează reciproc. Iată cîteva sumare „rezultate”: feroviarul se agită de un pai, crezînd că echipa va dobîndi vigoare prin legitimarea tînarului Orleanu de la Jimbolia, iar „Poli” îl scoate din lot pe studentul exmatriculat Mihăilă („ocupat cu cafe-barurile”) dar se face că nu-i observă pe Regeș et. comp.; Sperișu, sîtul de facultate (pe care nici n-o frecventa) pleacă la C.F.R. dar și aici se satură curînd de școala de meserii.

Pe acest fundal se și poate explica eșecul (de moment?) ideii unei reprezentante puternice a Timișoarei, care să poată reintra imediat în prima divizie. Pe bună dreptate, se îndoaie antrenorul Godeanu, că din ambele echipe divizionare B. se va putea alcătui o puternică echipă, dacă mentalitatea „cercului închis de fotbal” nu se va schimba.

Dar, după cum ne spune președintele C.J.E.F.S., prof. C. Bălăș, reafirmîndu-și părerea exprimată și acum un an: „este nevoie ca aerul și ca apa de un club specializat de fotbal, care să promoveze sportul cu balonul rotund la toate eșaloanele — copii, juniori, rezerve-tineret, ca pepiniere ale echipelor noastre divizionare. Poate că noul lot, provenind de la Politehnica și C.F.R. nu va reuși o promovare imediată în „A”, de aceea crearea acestui club nu trebuie condiționat de acest fapt, ci de revitalizarea profundă a fotbalului timișorean. Să ne gîndim deci la roadele unui viitor care depinde de noi cit va fi de apropiat...”

Este o idee similară cu cea a prof. Godeanu care afirmă că o asemenea echipă, reprezentantă a Timișoarei, nu trebuie să fie un scop în sine, o formă fără fond. Dar cine, dacă nu organele de resort, municipale și județene, trebuie să urnească problema din acest „punct mort”? Dar cu discuții sterile, cu animozități de club, umflate artificial, cu aruncarea răspunderii dintr-o parte într-alta, nu se va obține nimic. Se impune de urgență ca forurile locale să analizeze împreună cu F.R.F. și organele corespunzătoare ale C.N.E.F.S. posibilitățile concrete de a ajuta fotbalul timișorean să revină pe primul plan al soccerului nostru. Nu va fi decît în interesul acestui sport atât de popular și care în Timișoara are vechi tradiții.

Paul SLAVESCU

Justin, apărînd buturile Gloriei C.F.R. în partida cu Juventus (anul 1939)

PORTARUL JUSTIN, SPAIMA... PORTARILOR!

Galașul este unul din orașele care a dat naționalității și diverselor cluburi din țară o înțelegere plină de portari care s-au impus atenției prin două elemente, am spune, caracteristice: proverbiale lor statură de uriași și talentul lor autentic. Crețeanu, Justin, Pătrașcu, Adamache, sînt numai cîteva dintre gîlă-tenii care au devenit cunoscuți în lumea fotbalului românesc. Cel mai reprezentativ este însă Justin, „portarul de gumă”, în ciuda celor 190 de cm. pe care îi măsoară.

Invitația făcută lui Justin, de a povesti cititorilor revistei FOTBAL, prestigioasă sa carieră, a fost primită cu satisfacție dar și cu o sesizabilă undă de nostalgie, mai ales atunci cînd sutele de fotografii și articole din ziar, defilau — mîrturisind și evocînd — prin fața ochilor actualului antrenor al centrului de copii al Politehnicii Galași, JUSTIN APOSTOL...

Născut în 1920 la Galași într-un cartier de C.F.R.-iști — explicabilă deci preferința pentru echipele feroviare — Justin a debutat la vîrsta de 11 ani ca ... extremă dreapta în echipa de copii „Fulgerul — C.F.R.”. Înzestrat cu reale calități de încredințat, Justin este promovat doi ani mai tîrziu în echipa de juniori a faimoasei grupări sportive „Gloria C.F.R.”, cu care în 1934 cîștigă campionatul de juniori al orașului. Primul premiu: un pachet de prăjituri de la cofetăria lui Begheti, iar prima amintire de neuitat, un gol ciudat marcat de el: mingea a lovit bara orizontală apoi una din barele verticale, a revenit în cea orizontală pentru ca să intre anot în plasă!

Cum a devenit, totuși, portar? „La Atena, ne spune Justin, se desfășura întîlnirea dintre țara noastră și Grecia din cadrul Balcaniadei. La un moment dat, Crețeanu, portarul nostru, se accidentează, dar cu toate acestea nu părăsește terenul. Am fost atât de impresionat de acest lucru — mai ales că din relațiile crâncenului de la radio relegeam că concetățeanul meu mai vîrstnic continuă să aperse cu stoicism buturile — încît imediat m-am hotărît să devin portar”. Sute de ore de antrenament, bineînțeles cu pasiune, seriozitate și tărie pe Justin, la 17 ani, devenind tîlhar în locul faimosului Jean Lăpușneanu la aceeași Gloria C.F.R., care activa pe atunci în Divizia secundă a țării. În legătură cu debutul său la această echipă, Justin se confesează: „Cînd celebrul nostru antrenor Platko l-a spus lui nea Jean că în locul său voi apăra eu, acesta a fost atât de afectat încît m-a luat la goană pe tot terenul, mirîndu-se de apariția mea neașteptată în poarta Gloriei!”

Și astfel începe drumul unui talentat portar.

O dată cu promovarea Gloriei în prima Divizie, remarcabilele calități ale tînarului Justin sînt imediat observate de specialiști și astfel, la numai 19 ani, este chemat să aperse poarta echipei secunde a României în dificila întîlnire cu reprezentativa similară a Ungariei. Emoția debutului nu a constituit un impediment și Justin a făcut o partidă excelentă cu toate că a primit un gol (rezultat final: 1-1). Un an mai tîrziu, în 1940, el va apăra magistral poarta primei echipe reprezentative în jocul cu Iugoslavia disputat la București, cu care prilej „Gazeta sporturilor” și ziarul „Universul”, caracterizîndu-l, îl scot în relief calitățile: calm, plasament, dăruire. În echipa sa de club — Gloria C.F.R. — alături de Guță Tănase și Miti Comșa, — tîndrul portar face partide excelente în compania unor renumiți formați ca C.F.R. București, Venus, Unirea Tricolor sau Juventus. Odată cu izbucnirea războiului, se încheie prima parte a activității sale competiționale. După război, în 1945, Justin îmbracă culorile faimoasei echipe I.T.A., unde pe atunci se aflau în plină glorie sportivă nu mai puțin renumiți Mercea, Bonihadi, Reinhardt, Băcuț, Lovant, Dumitrescu III. Aici Justin trăiește cele mai interesante momente din întreaga sa carieră sportivă, prilejuate de cîștigarea de către I.T.A. a campionatului, realizare la care Justin, alături de celebrul portar, Marki, și-a adus din plin contribuția. Partidele bune făcute de I.T.A. în jocurile din cam-

pionat și în cele de peste hotare, i-au atras o mare popularitate, la care a contribuit și faptul că nu a fost niciodată sancționat sau suspendat. În anul 1948 Justin se transferă la C.F.R. București, unde va avea colegi pe Marian, Filoti, Zăvoada I, Mihăilescu, în compania cărora face partide de neuitat pentru spectatorii timpului. Dar de la C.F.R. păstrează și o amintire mai puțin plăcută: în 1949 I.T.A. cîștigă din nou titlul de campionat fiind la egalitate de puncte cu noua echipă a lui Justin, dar cu un golaveraj superior. Pînd în 1950 palmaresul său internațional se îmbogățește simțitor, apărînd poarta naționalei în partidele cu Ungaria, Polonia, Cehoslovacia, participînd la numeroase turnee peste hotare cu echipa sa. În toate aceste întîlniri se relevă o particularitate nemaiîntîlnită la nici un alt portar, legată de fapt de concepția tactică a echipei. Iată ce ne spune Justin: „Aveam obiceiul de a atrage adversarii în jumătatea noastră de teren prin degajări scurte lăsînd impresia că nu am forța necesară pentru degajările peste linia de centru. Apărătorii adversi nu sesizau manevra avansînd mult în fața și atunci îi angajam de preferință pe Filoti care avea o mare viteză, prin mingi lungi, la întîlnire, pe linia careului de 16 metri; ra-reori se întîmpla să nu fie fructificate ocaziile, foarte multe echipe adverse cîzînd cu ușurință în această capcană”.

Ultima isprăvă de acest gen a avut loc în 1949, cînd Filote a înscris unicul gol al partidei cu Dinamo București, echipa care începuse să se impună pe firmamentul fotbalului românesc.

În toamna lui 1950, Justin se re-întoarce la Galași unde continuă să mai joace atît pe postul de portar, care l-a consacrat, cît și CA JU-CĂTOR DE CIMP alături de simpaticul Teu Zapis. Dar Justin înfeleje la timp să spună „adio” unei cariere prestigioase de 21 de ani

închinată sportului de performanță. Să spună adio anilor plini de bucurii, de satisfacții, poate și de ne-căzuri pe care nu le-ar putea înad-uita niciodată. După cum nu se pot uita meritele incontestabile ale acestui sportiv cu care bătrînul oraș dunărean se mîndrește și acum. Din 1952 Justin se dedică dificilei cariere de pregătire a fotbalistilor, mai în-tîl la Bacău, apoi la Bicăz și din 1957 la Galași, unde echipele Oțelul și Politehnica îi sînt recunoscătoare pentru promoțiile de copii formați la școala sa.

Înainte de a ne despărți de ama-bila noastră gazdă, i-am adresat cîteva întrebări:

— Care au fost portarii care v-au impresionat cel mai mult?

— Iugoslavul Glazer și Mircea Da-vid.

— Care dintre atacanți v-au pus cele mai dificile probleme?

— Barațli, Sipos, Marian, Bodola, m-au „neliniștit” datorită șutului lor necruțitor, tehnicii lor și clarvizi-unii din teren.

— Ați avut prieteni buni printre fotbalisți?

— Desigur. După meciuri eram cel mai bun prieten, chiar și cu ad-versarii. Dear portarii, sînt siguri, se ultau cam pieziș la mine. Bănăți de ce?

— Desigur. Toată lumea știe că la penalturile cu lovitură de la 11 metri, deveneai subit spaima lor.

— Exact. Devenisem un specialist al executării penalturilor. Din cele peste 120 de lovituri am ratat nu-mai de două ori: în 1940 în partida cu U.D.R. Roșia și în 1949 în me-ciul cu Dinamo București. Celebrul Mircea, David, alias „il Dîr”, por-tarul Venusului, nu mi-a ferat mult timp faptul că i-am înscris un gol dintr-o astfel de lovitură de la 11 metri. Cel care m-a învățat să ex-ecut penalturile a fost tot primul și marele meu antrenor, Platko.

T. SIRIOPOL

COMISIA DE DISCIPLINĂ NU MAI PRIDIDEȘTE CU SANȚIUNILE

O dată cu jocul de fotbal s-a născut și noțiunea de „fair-play” (joc corect). Ea a apărut din nevoia de a defini o ambianță obligatorie și un climat moral ideal, din nece-sitatea obiectivă de a încerca, să se întoarcă spre public, reversul unei medalii pe care uneori mai sînt incrustate devize incompatibile cu spiritul întrecerii sportive. Și nu este nici un secret că la vechia fair-play-ului stau foruri oficiale menite să judece (drept) și să pedepsească (cu efect educativ) pe cei care îl subminează.

În aceste condiții, este regretabil că tribunalul acesta săptămînal, care este Comisia de disciplină de pe lîngă F.R.F., întrunită în fiecare joi, este nevoit să dicteze sancțiuni multe și grele.

Nu mai tîrziu decît în ziua de 24 octombrie, au fost consemnate 25 DE SANȚIUNI ÎNSUMIND 51 DE ETAPE DE SUSPENDARE ȘI DOUĂ AVERTISMENTE! Iată cîte-va exemple dintre jucătorii cei mai „împovărați”: AU-RELIAN LOVCOSCHI (Foresta Fălticeni) trei etape, ION BUTNARU și ION OPREA (Unirea Minăstirea) trei etape, SAVEL ISPIR (Rarăul Cimpulung) patru etape, BERAR GHEORGHE (Minerul Ludus) trei etape. Dar asupra ulti-mului planează însă incertitudinea identității. Pentru că în meciul MINERUL BAIA MARE — MINERUL LU-DUȘ, arbitrul IOSIF KNOK (Oradea) a eliminat pe jucă-torul nr. 5 (pe foaia de arbitraj figura ION TIMARU). La sfîrșitul meciului, delegatul echipei, FRANCISC CHER-TEȘ, a prezentat însă carnetul jucătorului ION OANEȘ (rezervă pe foaia de arbitraj). La sedința comisiei de di-sciplină au fost chemați delegatul echipei și jucătorul TIMARU, dar s-a prezentat secretarul secției de fotbal ION BORGovan. Acesta după ce a încercat zadarnic să susțină punctul de vedere al delegatului echipei sale (deci o cauză falsă), a recunoscut în cele din urmă in-tenția de fraudă, cu observația că adevăratul eliminat se numește de fapt GHEORGHE BERAR. Pe jucătorii vino-vați știm cine și cînd îi pedepsește. Dar pe conducători?

I. C.

ECHIPA REPREZENTATIVĂ NE-A PRODUS O NOUĂ DEZILUZIE: 0-3 CU PORTUGALIA

Preliminariile C.M. 1970

Comentariile trimisului nostru
special EFTIMIE IONESCU

Declarații după meci

EMERICH VOGL: „Între ceea ce am așteptat și ceea ce am obținut este firește, o mare diferență. Decepția cea mai mare mi-au produs-o jucătorii cu cel mai vechi stagi în echipa națională. Ei, care trebuiau să dea randamentul principal, au deziluzionat”.

ARTURO AGOSTINO — director al ziarului „Record” (care a văzut toate cele patru meciuri România — Portugalia de până acum): „Echipa României mi-a plăcut doar în primele 10 minute din repriza secundă; când putea înscrie un gol. Dintre cele patru echipe alinate de România în fața Portugaliei, cea mai valoroasă cred că a fost cea de la 2-0 la București. Cred că acum românii au fost prea temători la începutul meciului. Au jucat atunci prea prudent și neconvinși”.

OTTO GLORIA: „Am declarat, înainte de joc că formația pe care o alinăm mi se pare superioară celei de la C.M. — 1966. Cu toate că evoluția oamenilor mei a deziluzionat în bună măsură, îmi mențin opinia. Avem o echipă mai valoroasă acum decât în urmă cu doi ani. Echipa română, mult mai puțin ofensivă ca de obicei, ne-a ușurat misiunea. Sunt mulțumit de corectitudinea jucătorilor ambelor formații”.

ARBITRUL CALLAGHAN: „N-am avut nici o problemă: jucătorii au fost de o sportivitate totală. Ca joc, mi s-a părut că românii au abordat meciul cu teama de a nu fi învinși la scor”.

BALLABIO — antrenorul Elveției: „Românii au pierdut o șansă. Echipa Portugaliei putea fi învinsă astăzi. Dar echipa României a jucat prea moale, prea retras. Când a ieșit cu curaj la atac, la începutul reprizei secunde, i-a pus în mare dificultate pe portughezi; putea înscrie măcar un gol! Apoi, n-a mai insistat!”

În sfârșit, și un atac al echipei noastre: Ghergheli și Lucescu depășindu-l pe Graça și Coluna
Foto: ANTONIO CAPELA — Lisabona

Spuneți drept, stimați cititori! Acum, când știți acest scor de 0-3 de la Lisabona, sinteți profund decepționați. Deși — cunoscând ce slab a jucat selecționata divizionară la Iași, cite clătări ale valorii selecționabililor s-au produs, apoi cite accidentări s-au produs, vă temeați de o înfrângere la scor... Și cu toate acestea vă stăpânește o justificată insatisfacție, poate chiar o ciudă.

Afirmăm că, în ciuda perspectivei, reprezentativa României, a întâlnit la Lisabona condiții de joc (forma adversarului, teren) favorabile, un arbitraj și spectatori obiectivi. Aproape nimic din ceea ce constituia motiv de îngrijorare nu a apărut în partida cu Portugalia ca un obstacol în calea comportării onorabile a naționalei. Și totuși...

Și totuși aceleași și aceleași tare, amintite chiar în avangarda meciului de revista noastră și-au pus din nou influența negativă asupra randamentului, reducându-l la mai puțin de jumătate din volumul celor mai puțin pretențioase așteptări.

Un 0-3, cu nimic ieșit din comun față de alte rezultate, dar — socotim — în fine, un moment spre a termina cu o serie de „principii” care guvernează selecționarea echipei naționale — ca să nu mai amintim și de alte cauze, frine ale redresării fotbalului. Atunci pentru a enunța doar ideea principală impusă de evoluția de la Lisabona ca primă și determi-

nantă concluzie și după un 0-3 care încarcă și așa destul de ștersul palmares al naționalei dar — mai ales — după o comportare total nesatisfăcătoare.

Faptele, pentru că trebuie vorbit de fapte, sint cele ce urmează.

PORTUGALIA — O UMBRĂ A FORMAȚIEI DIN 1966

Ne așteptam ca gazdele noastre să pună echipa României în fața a numeroase încercări. S-o supună unui examen de maximă dificultate. Nimic din toate acestea! Mai întâi, un fapt care a ușurat, din start, sarcina echipei noastre și — speram noi — îi va mai îngroșa șansele la un rezultat onorabil: **Torres** a devenit indisponibil la antrenamentul — joc din joia dinaintea partidei. Deci dispariția unei mari probleme pentru apărarea noastră — preocupă asupra modului cum trebuie să anihileze „girafa” Benficiai.

În meci aveam să mai constatăm și alte situații favorabile pentru noi:

1. **Eusebio** făcea doar act de prezență pe teren. Urmările operației de menisc sint mai puternice chiar decât cele mai pesimiste așteptări și mozambicanul joacă lent, cu teamă, nu mai șutează așa de decisiv, de neiertător ca altădată. În momentul de față este doar prezența unui nume mare în teren.

2. Întreaga echipă portugheză a abordat meciul cu o teamă, cu o reținere, cu o lipsă de combativitate care a

PORTUGALIA — ROMÂNIA 3-0 (2-0)

AU MARCAT: Jacinto (min. 20 și 71) și João (min. 33).
PORTUGALIA: Americo — Jacinto, Rodriguez (min. 57 Humberto), Jose Carlos, Hilarlo — Graça, Coluna, — Jose Augusto, Figuerido, Eusebio, Simoes (min. 15 — João).
ROMÂNIA: Coman (min. 46 Gornea) — Sătmăreanu, D. Nicolae, Dinu, Mocanu — Ghergheli, Petescu — Pircălab, Dobrin, Dembrovski (min. 75 — Grozca), Lucescu.
STADION: Nacional — **SPECTATORI:** 55.000.
ARBITRU: L. Callaghan (centru); la tușe: — J. Davies și J. Stewart, toți din Țara Galilor.

făcut ca marile noastre temeri pentru o presupusă „furtună” (determinate de imprevizibilitatea Portugaliei debutante într-un nou C.M. cu această ocazie și nu se va mohana) să rămână doar simple presupuneri.

3. După **Torres**, pierdut înainte de joc, portughezii au mai pierdut o piesă majoră a atacului lor — **Simoes** — ieșit din teren la numai 11 minute după începere.

4. Întregul regim de victorie, de forță a combinației, de potențial tehnic al echipei marchează o evidentă scădere care cel puțin pentru partida de duminică au prezentat o „umbră” a unsprezecelui portughez prezent în Anglia cu doi ani și ceva în urmă unde a raportat cel mai net succes din întreaga lui carieră.

Adăugați la aceste împrejurări fiind doar de adversar, pe acelea obiective amintite (ținuta spectatorilor, arbitrajul) și veți ajunge la concluzia

că nu se putea ca o echipă să beneficieze de condiții de joc mai favorabile decât le-au întâlnit „tricolorii” la 27 octombrie la Lisabona.

DE CE NU S-A REUȘIT DECIT UN SCOR DE FORFAIT?

Repetăm precizarea că nu vom rămâne cu observațiile noastre decât asupra faptelor oferite de jocul de la Lisabona. Preferăm să renunțăm la o enunțare mai stilistică, mai originală a concluziilor jocului, în favoarea înfățișării lor mai simple dar — socotim noi — mai clare.

1. **PĂREREA LUI HERRERA REZISTĂ.** Înainte de a vedea ce a făcut X și a neglijat Y consemnăm — cu un mare regret — că reprezentativa noastră a avut și în acest joc aceleași mari deficiențe psihice, pe care i le cunoaștem. Aceleași totală contractare, aceeași împăcare dinainte cu „un scor, o înfrângere... un destin?!” care caracterizează mentalitatea fotbalistilor noștri aflați în deplasare i-au luat și acum în stăpânire pe cei „11” apăruiți pe stadionul „Nacional”, chiar de la încălzire. Și, socotii iar, adversarul nu a putut și nu a

știut să fructifice din start, începutul ca de debutanți al jucătorilor români. Părerea lui Herrera, că ne lipsește curajul în deplasare, stă în picioare și după partida de la Lisabona.

2. **SĂ RENUNȚAM LA NUME!** Sigur că principiul valoric rămâne valabil în operația de selecționare, dacă jucătorii pe care îi preferi, în virtutea acestui principiu, au demonstrat că merită abandonarea criteriului formă pentru această valoare. Dar numindu-te **Pircălab**, nu poți lăsa să joace la nesfârșit numele! La forțele — și așa destul de slabe — ale combativității, noi adăugăm un iest în reprezentativă prin utilizarea în deplasare a lui **Pircălab**. El nu numai că nu dă un randament minim în comparație cu cel de acasă dar nici **NU ARATĂ DORINȚA DE A JUCA, DE A PUNE UMĂRUL LA GREU.** Cu un extrem mai puțin celebru — dar combativ și curajos — linia de atac ar fi dat sigur alt randament.

3. N-AU EXISTAT OA-

Cele 3 g
marcate de

— Norocul
n-au avut me
cinto!

Desen de Neagu

MENII POTRIV PREVIZIBILA S LA LISABONA.

golurile adversar cat din acțiuni plătoare: sut de tanță (grozavă, tură liberă (grozavă area zidului); a gherită a lui Jo solut liber 20 d in carcul nostru suțat nu prea te costea nu scute mentul defensiv in ciuda celor tr mite, apărarea a țin falimentară. Trecind chiar pe sece lor servicii halfii au avut m bune și au fost s gheli de două o dată) care au pus almente poarta. Atacul a fost le tură și fără cor puțin (Lucescu) și singură fază cu fensivă. Știind c tră nu va benef mingi lungi, peste versă, noi nu an centru — un om cu posibilă de in acțiuni persona schi — necxperi jucător de combi putut face față a puținele noastre ș capitol s-au anul sfârșit, Dobrin n-a orientat, fără ace fente și driblingu pede — când și lăsat, ca de obicei nimat. Credem că dintre cele mai ale lui în naționa

PE CINE SE PO MIERCURI ÎN ANGLIA

Până la următor cu Anglia, de m timp de sfat. Soc catorii care au e parte din două g a) Grupul înb vechi care nu au dispensabila provi tuziasm, de curaj vitate: Mocanu, C b). Grupul celor utili și demni de Dinu, D. Nicolae, Gornea, Lucescu.

Acestui grup de să-i fie alăturat toate minusurile m. Lisabona. Posturile caș stînga, extrem centru atacant răm nul întrebării. Dinu locaș prin refacer sau Barbu), Năsture trache, Pantea, An blemenco, lată num luate în considerați Dar problema n problemă, indifere de formule, de tac aceasta:

REPREZENTATIV ÎN DEPLASARE C DOI ADVERSARI: PRIU—ZIS ȘI CO ÎNSĂȘI; MORALUI EI PSIHICĂ, IATA BUIE ÎNAINTE DE SANATOȘIE.

Eusebio a intrat în horă... (Sătmăreanu, D. Nicolae, Dobrin, Dinu și Ghergheli)

Foto: NUNO FERARI — Lisabona

BUCUREȘTENII ÎN TRE EL...

Etapa a XII-a a turului Diviziei A este dominată de câteva partide importante pentru clasament, printre care și două între formații bucureștene. Este al treilea cuplaj (și totodată ultimul interbucureștean) din acest sezon. Înaintea lui vă oferim, ca subiect de comentarii, câteva date statistice. Începem cu...

...CLASAMENTUL 1968-69

1. Steaua	2 1 0 1 3-2 2
2. Rapid	2 1 0 1 3-3 2
3. Dinamo	2 1 0 1 3-3 2
4. Progresul	2 1 0 1 2-3 2

Cum se vede, fiecare echipă are câte o victorie și o înfrângere. Ceea ce le desparte este fie golaverajul, fie rezultatul direct dintre ele (cazul echipelor Rapid și Dinamo).

Continuăm acum cu un bilanț general...

...ÎN 21 DE ANI

Din 1947, de când se întîlnesc între ele în cadrul campionatului, echipele bucureștene au realizat următoarele totaluri:

1. Dinamo	102 45 25 32 172-143 115
2. Steaua	102 35 29 38 159-152 99
3. Rapid	96 39 21 36 150-149 99
4. Progresul	72 19 21 32 87-124 59

Trebuie să subliniem însă, că Dinamo și Steaua au participat la toate edițiile Diviziei A din 1947 și pînă astăzi, pe cînd Rapid a absentat doi ani (1952 și 1955), fiind retrogradat la B, iar Progresul a promovat în Divizia A abia în 1955, și un an a jucat la B (1965-66).

PALMARESUL CELOR DOUA JOCURI

PROGRESUL — DINAMO:
0-3, 1-0 (1955), 1-3, 3-2 (1956), 1-2, 5-3 (1957-1958), 1-2, 1-0 (1958-59), 1-1, 1-0 (1959-60), 1-1, 1-2, (1960-61), 1-4, 2-2 (1961-62), 0-0, 2-3 (1962-63), 3-2, 0-2 (1963-64), 0-4, 0-0 (1964-65), Progresul la B (1965-66), 0-2, 0-2 (1966-67) 0-0, 1-2 (1967-68).

RAPID—STEAUA: 1-0, 2-0 (1947-48), 5-2, 1-1 (1948-49), 0-1, 2-4 (1950), 1-2, 1-0 (1951), Rapid la B (1952), 0-1, 1-1 (1953), 2-3, 0-3 (1954), Rapid la B 1-1, 2-4 (1956), 3-1, 0-0 (1957-58), 2-3 0-4 (1958-59), 2-5, 1-1 (1959-60), 3-2, 1-0 (1960-61), 2-1, 2-1 (1961-62), 3-3, 0-2 (1962-63), 3-4, 2-0 (1963-64), 0-0, 1-0 (1964-65), 2-0, 2-3 (1965-66), 3-0, 0-0 (1966-67), 0-2, 3-1 (1967-68).

COLȚUL STATISTICII

...ȘI, TOTUȘI, „U” CRAIOVA ESTE LIDER!...

Vă prezentăm mai jos un clasament combinat, alcătuit prin TOTALIZAREA REALIZĂRILOR, în 11 etape, ale ECHIPELOR DIVIZIONARE în întrecerea

primelor garnituri și a FORMAȚIILOR DE TINERET-REZERVE:

DIVIZIA A + TINERET-REZERVE = GENERAL

1. „U” Craiova (2)	11 6 3 2 23-17 15	+ 11 8 1 2 22-9 17	= 22 14 4 4 55-26 32
2. Steaua (3)	11 6 1 4 22-12 13	+ 11 6 1 4 38-15 13	= 22 12 2 8 60-27 26
3. Dinamo Buc. (5)	10 5 1 4 18-13 11	+ 10 7 1 2 20-7 15	= 20 12 2 6 38-20 26
4. U.T.A. (1)	11 7 2 2 21-11 16	+ 11 4 2 5 14-14 10	= 22 11 4 7 35-25 26
5. A.S.A. (6)	11 5 1 5 18-15 11	+ 11 7 3 3 19-14 15	= 22 12 2 8 37-29 26
6. Petrolul (4)	11 6 1 4 13-12 13	+ 11 5 3 3 16-12 13	= 22 11 4 7 29-24 26
7. Farul (7)	11 5 1 5 17-17 11	+ 11 6 1 4 18-8 13	= 22 11 2 9 35-25 24
8. Dinamo Bacău (8)	11 5 1 5 13-15 11	+ 11 4 3 4 22-13 11	= 22 9 4 9 35-28 22
9. Crișul (15)	11 2 4 5 8-12 8	+ 11 6 2 3 16-11 14	= 22 8 6 8 24-23 22
10. F.C. Argeș (13)	10 4 1 5 11-14 9	+ 10 5 3 2 9-7 13	= 20 9 4 7 20-21 22
11. Rapid (12)	11 4 2 5 11-15 10	+ 11 5 2 4 13-13 12	= 22 9 4 9 24-28 22
12. Politehnica (9)	11 5 1 5 12-16 11	+ 11 4 1 6 10-22 9	= 22 9 2 11 22-38 20
13. „U” Cluj (14)	11 4 1 6 18-21 9	+ 11 2 3 6 12-23 7	= 22 6 4 12 30-44 16
14. Progresul (11)	11 4 2 5 11-14 10	+ 11 1 2 8 6-22 4	= 22 5 4 13 17-36 14
15. Jiul (10)	11 3 4 4 11-10 10	+ 11 1 1 9 5-35 3	= 22 4 5 13 16-45 13
16. Vagonul (16)	11 2 2 7 17-30 6	+ 11 1 3 7 11-26 5	= 22 3 5 14 28-56 11

Desigur că acest clasament are o valoare strict statistică, dar oferă — totuși — prilejul unor reflecții asupra modului cum este distribuită atenția cluburilor spre cele două garnituri. Din acest punct de vedere trebuie subliniat în primul rînd că pe primele opt locuri se găsesc aceleași echipe din primul pluton al clasamentului Diviziei A (în dreptul fiecăreia am indicat în paranteze locul ocupat în acest clasament). Trei echipe sînt avantajate prin totalizarea bilanșurilor din cele două campionate, cîștigînd câte unul sau două locuri: **Universitatea Craiova, Steaua și Dinamo București**; alte trei cad

cu 1, 2 și chiar 3 locuri: **A.S.A., Petrolul și U.T.A.**; iar alte două se află în situație... staționară: **Farul și Dinamo Bacău**. Din restul formațiilor divizionare A, **Crișul, F. C. Argeș și Rapid** ar vrea să aibă în campionatul țării punctele de la... tineret-rezerve sau să se... alcătuiască în mod oficial clasamentul de mai sus. Ar fi scutite de emoțiile unui plasament în subsolul tabelii de clasificare. În schimb, **Jiul sau Progresul** ar renunța cu dragă inimă la un astfel de clasament, care — pe de altă parte — pentru **Vagonul** n-ar constitui nici un mijloc de salvare... (p. 9.).

LA VAGONUL—ARAD SE MUNCEȘTE; DAR CUM?

Rezultatele obținute de Vagonul în anul competițional 1967-68, atît în cadrul Divizei B (seria a doua) — unde a cîștigat detașat seria cu 7 puncte avans —, cît și în Cupa României (a ajuns în sferturile de finală), îndreptăteau conducerea echipei să privească fără griji deosebite, promovarea în prima divizie. Se părea... dar, acum, după 11 etape situația a devenit alarmantă. Să încercăm o analiză a felului cum s-a muncit în ultima perioadă, pe baza observațiilor făcute urmărind antrenamentele și jocurile oficiale. Trebuie arătat însă, de la început, că rezultatele frumoase obținute anul trecut au creat o falsă impresie asupra posibilităților echipei, fapt care a dus la o oarecare superficialitate în pregătire.

CE SPUNE JOCUL

Orice început de muncă în cadrul unei echipe de fotbal își are la bază precizarea, în concepția de joc, a dinamicii jucătorilor. Cu alte cuvinte, organizarea jocului în atac și apărare, în funcție de posibilitățile lotului. La Vagonul, acest lucru nu apare în mod concret în documentele de planificare, iar jocul practicat arată o pregătire insuficientă în acest sens. O scurtă caracterizare a organizării jocului echipei, scoate în relief următoarele lipsuri:

● În apărare, lipsa de mobilitate și viteză a jucătorilor se mai adaugă și așezarea în linie care impune dublajul. Dar recuperarea mingii nu este posibilă din lipsa de calități fizice. Această constatare este întărită mai ales de penultimul joc cu Steaua, cînd, Creiniceanu, depășind în luptă directă pe Lenart, n-a mai avut de întîmpinat decît rezistența portarului și a marcat de două ori. Același lucru se poate spune și de jocul fundașilor centrali: nu se observă preocuparea pentru dublarea coechipierului care încearcă deposezarea. La fel de deficitar este și marajul. Înaintașii adversi intră cu ușurință în posesia mingii. În același timp se observă și lipsa de fermitate în intervenții.

● În atac se pot semna următoarele deficiențe: folosirea constantă a centrărilor înalte în careul advers, fără a dispune de un bun finalizator (Adam, ca al doilea vîrf, fiind nepregătit, ajunge rareori în fața porții); acționarea pe zone foarte strînse; tempo-ul de joc scăzut (excepție făcînd doar Macavei și Dvorjac); căutarea poziției ideale pentru finalizare, cît și lipsa de accelerare în zona periculoasă; lipsa rezistenței în regim de viteză.

ȘI ACUM DESPRE ANTRENAMENTE

Ciclul săptămînal cuprinde 5-7 antrenamente în care sînt incluse și jocurile de verificare și de campionat. Acestor activitate se desfășoară în medie pe parcursul a 10-12 ore. Sarcinile sînt concrete, urmărindu-se în special pregătirea pe compartimente și în ansamblu. Intensitatea și mijloacele folosite constituie laturile deficitare ale procesului de instruire. Astfel, la un antrenament (cel din 6 septembrie) solicitările au fost inegale la jucători, accentul pînîndu-se pe acțiunile de atac. La celelalte antrenamente, solicitările maximele au fost de ordinul minutelor, intervalele folosite arătînd o neconcordanță între efort și pauză. Spre exemplificare, la o alergare de 3-4 secunde se acordau pauze chiar de 30 de secunde, iar între serii pauzele durau cîte 3-4 minute!

În privința mijloacelor tehnice, trebuie arătat că structurile de exerciții sînt variate, cuprînzînd înlîntuirea elementelor tehnico-tactice. Cu toate acestea, ele sînt destul de sărace. Predomină jocul cu invariabilă temă „două atingeri”, intensitatea și mai ales interesul jucătorilor față de joc lîsînd de dorit.

Nici individualizarea nu constituie o preocupare a muncii curente, ea folosindu-se izolat, la intervale de timp mari. În antrenamentele în care fiecare jucător are mîinea, sarcina nu este concretă — individuală —, ci are un caracter general: preluare, conducere sau tras la poartă.

Preocuparea pentru pregătirea și promovarea elementelor tinere este în atenția colectivului de antrenori, Marksteiner și Mertes constituind „jucători care vin”.

Părerea mea este că întregul colectiv de conducere a echipei Vagonul se face vinovat de lipsă de interes pentru reimpresărea lotului în perioada care a urmat imediat promovării. Completarea ulterioară a lotului cu jucătorii Sîrlogea și Adam nu a făcut decît să deregleze mecanismul echipei și mai ales să „oblighe”. Sîrlogea a fost adus la Arad cu mari eforturi din partea tuturor, bucurîndu-se de o frumoasă primire. A făcut la început 1-2 jocuri bune apoi s-a stîns.

Biroul secției de fotbal este format din 7 tovarăși și duce munca în... 3-4, relațiile dintre membrii biroului și antrenori nu sînt întotdeauna principiale, uneori se produc imixțiuni, lupta de opinii într-o anumită perioadă ia forme nejuste. Prevederile sistemului de stimulare, coînteresare și sancționare a jucătorilor n-a avut o eficiență prea mare la începutul actualului campionat, cîci toți jucătorii, cu mici excepții, aveau aceleași drepturi. Ulterior s-a făcut o diferențiere în raport cu randamentul de joc.

Baza materială nu este nici ea asigurată, asociația Vagonul neavînd nici teren de joc și nici de antrenament, apelîndu-se la baza C.F.R., care nu dispune de condiții optime de pregătire (lipsa aparatelor ajutătoare), iar vestiarele, magazia de echipament, dușurile sînt necorespunzătoare, fiind situate la subsolul unui staționar. În aceste condiții ar fi necesar să se extindă actualele anexe, atît pereții cît și ușile avînd un aspect necorespunzător. În prezent, la baza C.F.R. se află în construcție o tribună care să completeze cele existente, preconizîndu-se ca în următorii doi ani să se ridice și o clădire cu două etaje care să fie în exclusivitate folosită de echipa Vagonul.

Ca o concluzie la cele arătate, apare faptul că numai întărirea muncii la nivelul tuturor sectoarelor de activitate, poate ridica randamentul echipei Vagonul, descreștînd astfel frunțile celor în cauză și numeroșilor săi suporteri.

Prof. C. ARDELEANU
antrenor federal

Divizia B

Studentii bucureșteni din nou în
careul stegarilor brașoveni

Foto: L. ADORIAN

CIND EXTREMELE SÎNT ÎN VERVĂ

Spre satisfacția celor 8.000 spectatori, duminică „Pol” a realizat o victorie prețioasă, la un scor care în aparență ne-ar scuti de comentarii. Spun „în aparență” deoarece cimpinenii au început să-și vîndă ei mai scump pielea, și-au întărit sistemul defensiv, au încercat să tempereze elanul studenților (uneori haotic totuși, în prima repriză), au contraatacat extrem de periculos prin cele două aripi, ratînd două ocazii cît roata carului prin Matei (min. 30 și 35).

Studentii, gîlășeni, cu excepția realizării unui gol marcat de Adam în min. 45, au jucat în prima repriză supărător de confuz. În plus, această repriză a purtat amprenta unor regretabile nervozități, a cărui ton a fost dat de oaspeții, prin proteste vehemente la deciziile arbitrilor. După pauză, gazdele par să intră cu altă echipă pe teren. Prin inspirată schimbare operată de antrenorul Petrică Rădulescu în linia de atac, jocul capătă culoare și aplomb. Cîvintul ofensiv al studenților creează în această perioadă faze excelente de fotbal, în care balonul circula aproape fără întrerupere de pe o extremă pe alta. Bretan (în zi bună) face ce vrea pe „bulevardul” Anii, care în disperare de cauză recurge la mijloace nepermise pentru a-l opri.

Dominarea insistență a gazdelor e materializată prin cele două goluri realizate de Bretan (min. 50 și Adam (min. 75). Oaspeții par uluiți de impresionanta revenire a studenților și lupă cu disperare pentru a împiedica majorarea scorului. Abia spre sfîrșit ei ies la atac și creează cîteva momente de panică la poarta lui Iorgulescu. A fost o repriză electrizantă, cu un fotbal de calitate, care a dat cîștig de cauză echipei ce s-a debarasat mai rapid de complexe.

Politehnica Galați — POIANA CIMPINA 3-0 (1-0).
Au marcat: Adam (min. 45 și 75), Bretan (min. 50).
POLITEHNICA: Iorgulescu — Pac, Diaconu, Dima, Tudorie — Stancu, Lehaduș — Bretan, Adam, Botescu (min. 46 Zolincă), Muresan.
POIANA: Nanu (min. 55 Opansehi) — Sovăială, Postolache, Chirilă, Anii — Moraru, Dănilă (min. 58 Crețoiu) — Silaghi, Traian Popescu, Iordache, Matei.
A arbitrat Zaharia Drăghici care, duminică, a fost în „pasă neagră”, dînd multe decizii inverse.

T. SIRIOPOL
correspondent

JOC ANOST, VICTORIE MERITATĂ

La Craiova, s-au întîlnit, duminică, două echipe care au străbătut drumuri diferite pentru a ajunge la un destin comun. Electroputere vine din Divizia C, Politehnica Timișoara din Divizia A (unde cu ani în urmă interpreta pînă și rolul principalelor florbund acum, laolaltă, în purgatoriul cîmpului „B”-ului. Avantajul terenului este un atu (mai ales în întrecerea „secunilor”, unde operează deseori mentalitatea jocului pe „viață și pe moarte”), dar între debutanți și maeștri trebuie să existe, teoretic, cel puțin o diferență care să reducă din suferințele deplasării. În cazul meciului la care ne referim, timișorenii s-au prezentat fără nici o velleitate, ca o echipă care înțelegă o altă echipă, la fel de „oarecare”. Oaspeții și-au divulgat de la început intențiile defensive, așezîndu-se pe teren în solida variantă 1-4-2-3, care de cele mai multe ori își schimbă formula... în 1-2-1. Așa stînd lucrurile, era clar că Politehnica nu viza nimic mai mult decît un meci nul. În asemenea condiții, „Electro” și-a aruncat în atac toți jucătorii săi și cu tot caracterul ei haotic, neorganizat, dominarea era insistență, iar pe alocuri chiar periculoasă. În min. 34 gazdele marchează prin Lovin (acțiune personală), după ce în min. 5 și 28 Matei și Reșcu fuseseră pe punctul de a înscrie. Iar în min. 42, același Lovin ar fi putut spulbera definitiv șansele unui meci egal, nutrit de Politehnica. După pauză, studenții își amintesc, dintr-odată, că... orașul lor nu mai are de doi ani nici o echipă în Divizia A. Încearcă să atace, insistență, dar minutul trece și fiecare clipă le picură neîncrederea în suflet și plumb în picioare.

Cîteva ocazii de care beneficiază Dobînda (min. 70, 79 și 89 — posibilitate unică de ultim moment de a egala), Manolache (min. 74) și Cotormani (min. 75) sînt ratate, la fel ca și acelea ale gazdelor (Stancu min. 62 și 74, Lovin min. 62, 80 și 82).

Meciul se încheie, lăsînd statisticii rezultatul meritat de 1-0 în favoarea craiovenilor, iar amintiri o partidă anostă, incertă, care a nemulțumit profund pe spectatori.

GH. STAIU
correspondent

UN MECI DUREAZĂ 90 DE MINUTE

În prima repriză, dominarea gazdelor este evidentă. Oaspeții par surprinși de riposta Gazului metan și fac față cu greu numeroaselor faze de poartă. Faptul că rezultatul se menține egal timp de 14 minute, se datorește în special portarului Mărculescu, cît și faptului că atacul localnicilor este lipsit de un coordonator. Totuși, inevitabilul se produce. În min. 15 Filip intră în careu, pasează cu capul peste doi apărători la Dodu și acesta cu un șut plasat deschide scorul: 1-0. Urmează o perioadă de 20 de minute în care medieșenii se joacă, pur și simplu, cu ocaziile de gol. După pauză, treplat-treplat, gazdele opresc motoarele, permițînd orădenilor să iasă mai mult la joc, să-l echilibreze și chiar să atace destul de periculos. Jucînd inexplicabil de slab, mijlocașii lui Gaz metan cedează complet inițiativa și ca urmare a

acestei situații, în min. 81 Benkzie, la o învîlmășeală în fața porții, aduce egalarea: 1-1.

La acest gol este de vină întreaga apărare a gazdelor în frunte cu Totoian, care la o minge fără perspective a cedat ușor. Astfel după un meci în care puteau cîștiga cu 2-3 goluri diferență, au trebuit în final să se mulțumească cu o remiză. Orădenii, prin jocul lor simplu și sportiv, au lăsat o excelentă impresie.

CORNEL IONESCU
correspondent

GAZ METAN MEDIAȘ — OLIMPIA ORADEA 1-1 (1-0).
Au marcat: Dodu (min. 14) și Benkzie (min. 81).
GAZ METAN: Totoian — Petric, Lepădatu, Keady, Deak — Pascal, Sundeak — Dodu, Dumbrean, Filip, Scheau.
OLIMPIA: Mărculescu — Meveș, Cojocaru, Tănăsă, Levay — Iacob, Benkzie — Covaci, Petrică, Bacoși, Sakaci.
Brigada bucureșteană de arbitri, condusă de C. Petrea, foarte bună.

ȘI PAPUC POATE FI TOT UN SMEU...

Nominal, un singur Smeu se află pe foaia de arbitraj: portarul Politehnicii București... Iată, însă, că în timpul jocului și portarul Steagului roșu, Papuc, a devenit al doilea erou de basm. Scorul alb ar putea acredita existența unui joc inexpressiv și căldut. Dimpotrivă, meciul a debutat și a fost purtat pînă în ultimul minut, într-un tempo furios, cu faze de-a dreptul dramatice la ambele porți. „Steagul roșu” și-a adus aminte că a activat în Divizia A și a căutat să acționeze mai lucid, mai „tehnic”, dar elanul studenților n-a dat prea mult răgaz lui Györfi, Ganea și Florescu (ajutați și de Iușescu) să combine cum ar fi vrut ei.

Repriza a doua aduce o mare hotărîre de luptă și poartă de gol ambelor echipe. În minutul 47, Ganea ratează o mare ocazie, iar Sirbu îl răspunde, cu aceeași măsură. În minutul 52, după alte cinci minute se înregistrează faza generatoare de emoții și de discuții... contradicțiilor: Florescu scapă din chinga apărătorilor adversi și se apropie, ea un tanc, de poarta lui Smeu. Este, însă, făcut sandviș de către Anton și Ionescu, care-l trag de tricou. Se semnalizează cuvenit fault. În secunde următoare, Florescu scapă, totuși, spre poartă și trage cu seta. Arbitrul Vlaicușcu nu mai poate aplica, însă, „legea avantajului” și nu acordă golul stegarilor. Pînă în minutul 92 (arbitrul a prelungit pentru întreruperile inoportune), acțiunile periculoase alternează la ambele porți. Și astfel, datorită eforturilor epice — curat „ca în basme” — ale celor doi portari, spațiile încredințate lor au rămas neatinse.

AL. V.

REZULTATE.. CLASAMENTE.. ETAPA VIITOARE

SERIA I

Politehnica București — Steagul roșu 0-0;
Electronica Obor — Ceahlăul P. Neamț 0-1 (0-0), Dunărea Giurgiu — Metalul București 0-0, C.F.R. Pașcani — Flacăra Moreni 2-3 (1-2), Politehnica Galați — Poiana Cimpina 3-0 (1-0), Metrom Brașov — Progresul Brăila 0-0, Chimia Suceava — Oțelul Galați 3-1 (0-1), Portul Constanța — Gloria Birlad 7-1 (4-0).

CLASAMENT

1. POLITEHNICA Galați	11 7 1 3 18-10 13
2. CHIMIA Suceava	11 7 0 4 22-12 14
3. STEAGUL ROȘU Brașov	11 6 2 3 13-9 14
4. PORTUL Constanța	11 5 3 3 21-10 13
5. METALUL București	11 5 3 3 21-12 13
6. CEHLĂUL Piatra Neamț	11 5 2 4 14-10 12
7. OTELUL Galați	11 5 2 4 14-15 12
8. FLĂCĂRA Moreni	11 4 4 3 13-15 12
9. PROGRESUL Brăila	11 3 5 3 11-11 11
10. METROM Brașov	11 3 4 4 15-14 10
11. POIANA Cimpina	11 4 2 5 12-19 10
12. POLITEHNICA București	11 2 5 4 11-15 9
13. C.F.R. Pașcani	11 4 1 6 13-18 9
14. DUNĂREA Giurgiu	11 3 2 6 8-14 8
15. ELECTRONICA Obor	11 4 0 7 13-22 8
16. GLORIA Birlad	11 2 2 7 13-26 6

ETAPA VIITOARE (3 NOV.)

Portul Constanța — Dunărea Giurgiu, Ceahlăul P. Neamț — C.F.R. Pașcani, Gloria Birlad — Flacăra Moreni, Electronica Obor — Metalul București, Oțelul Galați — Progresul Brăila, Poiana Cimpina — Politehnica București, Metrom Brașov — Politehnica Galați, Chimia Suceava — Steagul roșu.

Divizia C

AVALANȘĂ DE... OCAZII RATATE

Timp de 90 de minute, pe o vreme care „te invită” mai mult... în casă, înălțările spectatori din Deva, au așteptat și au sperat într-o victorie mult dorită a echipei favorite. Idolul lor au înfrînat presupozițiile și speranțele puse, cedînd un punct destul de prețios unei echipe mai realiste, care s-a prezentat cu lecția bine învățată și și-a dozat mai bine eforturile în condițiile jocului în deplasare. Ocaziile de gol nu au lipsit nici la o poartă nici la cealaltă, însă prapeala, nesiguranța și mai ales imprecizia, au fost factorii cei mai importanți care au făcut ca balonul să nu străpungă „dreptunghiul” dintre bare. Înaintea meciului, tînrul antrenor al Mureșului, L. Adam, a recomandat elevilor săi multă preocupare pentru joc, echilibru permanent între compartimente și punerea în valoare a deictel și gabaritul virului de atac Lopătaru. Începutul partidei a fost destul de rapid, jucătorii fiind impulsionați mai mult de vremea friguroasă, dorind fiecare să alege cît mai mult și cu zelos pentru echipa lor. O dată cu mărirea ritmului de joc și pe măsură ce timpul trecea, carentele echipei din Deva deveneau și mai evidente, manifestîndu-se prin imprecizia paselor, plasament greșit și un dezechilibru vizibil între compartimente. Dacă în apărare a beneficiat de aportul unor fundași bine

MUREȘUL DEVA — ȘTIINȚA PETROȘENI 0-0
MUREȘUL: Udvari — Dăscălescu, Puic, Nardul, Herteg — Molnar, Alexiu — Hameghi, Dinu (min. 56 Cizer), Lopătaru, Petrache.
ȘTIINȚA: Marincan — Păsculescu, Izvernaru, Vornicu, Munteanu — Tudor, Bălănescu — Știr, Răsădeanu, Bulbucan, David (min. 46 Pănescu).
A arbitrat bine Traian Cruceanu (Arad).

dotați fizic și cu un bun plasament, în schimb linia mediană a fost ca și inexistentă, obligînd în acest fel propriii înaltași, să vină mai în spate pentru a recupera mingile respinse de apărători. Și în această situație, gazdele și-au creat o suită de 7-8 ocazii clare de gol, ratate cu multă seninătate de Lopătaru (min. 1 și 17), Dinu (min. 22, 57) și respectiv tînrul Petrache (supranumit „Jair” al Devei, min. 23, 88 și 89). Studenții din Petroșeni s-au prezentat ca o echipă solidă, capabilă de orice rezultat, fiind excelent dirijată și coordonată de Munteanu, un jucător cu un bogat „repertoriu” în fente, driblinguri și pase precise, elemente ce l-au detașat cu mult peste valoarea celor 24 de jucători cîți au evoluat pe teren.

Partida a avut un epilog neașteptat: în min. 90 Herteg (Mureșul) îi lovește fără balon pe Pănescu (Știința), probabil enervat de driblingurile reușite ale înaltașului din Petroșeni.

V. IORDACHE
correspondent

UNIREA FOCSANI SE MENȚINE ÎN CURSĂ

Notărită să atace locul (prim), pe care-l deținuse cîndva, timp de două etape, Unirea Focșani a așteptat jocul de duminică trecută, cu gîndul de a trage foloase sigure din preconizata înfrîngere a adversarei sale din Buzău. S-a așezat pe teren îndrăzneț, cu fundații înainte și mijlocașul Necula avansat lîngă atacanții centrali, a atacat din capul locului, dar pe măsură ce timpul curgea, propria ineficiență, propriul portar (aventurier și nesigur) și insistența merituosă a avanposturilor buzoiene (Tănase și Ionescu), au somat-o să se adapteze realității din teren. Această realitate a fost trasată de tactica Metalului, fortificată în apărare și iute la contraatac, așa că prima repriză n-a adus gazdelor decît un singur gol. Nici măcar satisfacția lui nu a întreagă, căci în acel minut, 19, mingea a luat drumul plasei din bocancul fundașului buzolan Huțuleag, inhibat de

UNIREA FOCSANI — METALUL BUZĂU 4-2 (1-0).
Au marcat: Huțuleag (min. 19 — autogol), Ionescu (min. 49), Gheorghiuță (min. 51 și 59), Tîlvăr (min. 85), Toader (min. 87).
UNIREA: Lazăr (min. 73 Ștefanov) — Arteniș, Roman, Fehrer, Breazu — Hetrea, Necula (min. 65 Opreșan) — Gheorghiuță, Tîlvăr, Sopolan, Kăroși.
METALUL: Ioniță (min. 85 Arghir) — Stoica, Huțuleag, Toader, Vlad (min. 66 Pirvut) — Bunăziu, Voicu — Militaru, Tănase, Caloian, Ionescu.
Brigada bucureșteană condusă de Ilie Drăghici (centru), Nicolae Gheorghe și Stelian Ene, a arbitrat cu multă competență un meci dificil.

amenințarea unui atacant advers a cărui răsufiere o simțea în caaf.

Acest meci, care începuse și continuase sub bune auspicii, s-a „deteriorat” însă brusc, din momentul cînd tabela de marcare s-a modificat și în dreptul echipei gazdă (min. 49). Acuma, cînd perspectiva a început să-i sperie pe unii și să-i îndrăjească pe ceilalți, recalitranșii și amatorii de dezordine (Necula, Caloian, Militaru) și-au dat arama pe față. Cu rezerve mai mari de energie și calm, jucătorii Unirii au depășit, primii, momentele grele și recompensa a însemnat, firesc, alte goluri (3 la număr), în poarta Metalului. Ultimul din 11 m., dar nu și ultimul al partidei, căci oaspeții, beneficiînd și ei de un penaliti, l-au transformat prin jucătorul lor cel mai complet și mai înimos, căpitanul echipei, Toader. (I. C.).

SERIA A II-A

C.F.R. Cluj — C.S.M. Reșița 1-0 (1-0), C.S.M. Sibiu — Chimia Rm. Vilcea 3-1 (1-1), Industria Sirmel — Metalul Hunedoara 1-0 (1-0), Electroputere Craiova — Politehnica Timișoara 1-0 (1-0), A.S. Cugir — Metalul Tr. Severin 3-2 (2-2), C.F.R. Arad — Medicina Cluj 5-1 (2-0), C.F.R. Timișoara — Minerul Baia Mare 1-0 (1-0), Gaz Metan Mediaș — Olimpia Oradea 1-1 (1-0).

CLASAMENT

1. C.F.R. Cluj	11 6 4 1 16-9 14
2. OLIMPIA Oradea	11 6 3 2 21-15 15
3. C.F.R. Arad	11 6 2 3 23-18 14
4. METALUL Turnu Severin	11 6 1 4 17-13 13
5. C.S.M. Sibiu	11 6 0 5 21-15 12
6. C.F.R. Timișoara	11 4 4 3 13-10 12
7. ELECTROPUTERE Craiova	11 5 2 4 12-12 12
8. METALUL Hunedoara	11 5 1 5 17-10 11
9. C.S.M. Reșița	11 4 2 5 13-13 10
10. POLITEHNICA Timișoara	11 3 4 4 13-13 10
11. GAZ METAN Mediaș	11 3 4 4 13-14 10
12. A. S. Cugir	11 4 2 5 13-16 10
13. IND. SIRMEL C. Turzii	11 3 3 5 14-19 9
14. MINERUL Baia Mare	11 3 2 6 6-11 8
15. MEDICINA Cluj	11 2 4 5 13-19 8
16. CHIMIA Rm. Vilcea	11 1 4 6 5-21 6

ETAPA VIITOARE (3 NOV.)

Medicina Cluj — Electroputere Craiova, Industria Sirmel — C.F.R. Timișoara, Olimpia Oradea — Chimia Rm. Vilcea, Minerul Baia Mare — C.F.R. Cluj, Metalul Hunedoara — C.S.M. Sibiu, Politehnica Timișoara — C.S.M. Reșița, Metalul Tr. Severin — Gaz metan, A.S. Cugir — C.F.R. Arad.

PROASPĂTA CÎȘTIGĂTOARE A „CUPEI MONDIALE“

RECLAMATĂ LA F.I.F.A.!

- ...pentru nerespectarea de contracte • 5 ore de comentarii la radio și tele!
- Cum au petrecut Buenos Aires și La Plata noaptea victoriei • Busby știe să piardă • Cît valorează Cupa?

45 de comentatori sud-americani (citiți: argentinieni) au făcut pe compatrioții lor să trăiască, prin intermediul radio-ului și al televiziunii, a doua manșă a finalei. Ei și-au început transmisiunile la ora 17, cu două ore înainte de începerea meciului de la „Old Trafford“ și le-au încheiat la ora 22!...

Imediat după terminarea meciului și conștințirea victoriei echipei din La Plata, președintele Republicii Argentine a trimis o telegramă de felicitări echipei Estudiantes.

Fluierul final al arbitrului iugoslav Zecević a stîrnit un val de entuziasm, aproape fără precedent la Buenos Aires, oraș uriaș, cu opt milioane de suflete. Străzi întregi au fost paralizate de manifestații balonului rotund. De la ferestrele caselor au fost aruncate serpentine roșii și albe, culorile clubului Estudiantes, pomii au fost pava-

zați sărbătorește. Mașinile traversau orașul claxonind nebunește în timp ce grupuri masive de tineri băteau tobele sau învîrtau scîrțîitori. În La Plata — la 80 km depărtare de Buenos Aires — carnavalul s-a prelungit toată noaptea.

După meci, un mare decepționat: Matt Busby, care însă știe să piardă. „Am fost învinși într-o bătălie pe care credeam că-o vom cîștiga; dar victoria a revenit echipei mai bune. Dacă noi am fi obținut-o, victoria ne-ar fi făcut mai mult un deserviciu, noi nu simțem încă copți pentru o astfel de competiție“.

În ciuda numelui său, Estudiantes nu are prea mulți studenți. Malbernat studiază chirurgia dentară, fiind în anul trei, iar Madero și Bilardo sint medici.

Fotbaliștii clubului Estudiantes primesc un salariu lunar mediu de 800

dolari. S-a anunțat că pentru victoria raportată în „Cupa Mondială“ inter-cluburi, fiecare jucător va primi un premiu echivalent cu 30 000 franci elvețieni.

Înainte de finală, conducerea clubului Estudiantes a dus tratative pentru perfectarea citorva meciuri amicale, în Anglia și în Italia. Dacă argentinienii au jucat în Italia (cu Inter, la Milano, unde au fost învinși cu 2-1), în schimb au anulat întîlnirile din Anglia. Ceea ce n-a prea fost pe placul cluburilor Arsenal și Birmingham. „Am fost rechemat de președintele clubului“ — au explicat argentinienii. „Vom reclama cazul la F.I.F.A. și vom cere drept despăgubiri 25 000 lire“ — au anunțat conducătorii Arsenalului. Și probabil că și Birmingham va acționa la fel. În perspectivă un litigiu interesant, pentru nerespectare de contracte.

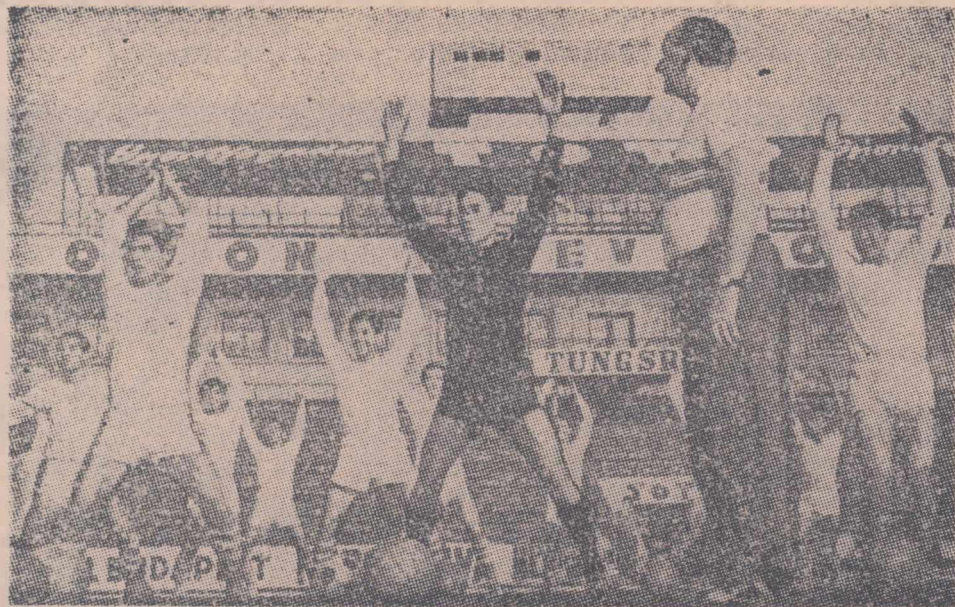

VERON, autorul golului marcat de Estudiantes, la Manchester, sîrută Cupa Mondială.

Fotbaliștii din R.D. Vietnam în pregătire în Ungaria

Recent a sosit la Budapesta un grup de 34 tineri fotbaliști: lotul reprezentativ al R. D. Vietnam, pentru a se pregăti în vederea unor apropiate confruntări internaționale. Conducătorul lotului, Do Duc Uyen, care este șeful secției Sport din Ministerul Educației al R. D. Vietnam, a ținut să facă preselor câteva declarații: „Am venit în Ungaria spre a învăța jocul modern, pentru a forma viitoarea reprezentativă a țării noastre. Acești tineri care se antrenează în Ungaria, imediat ce se vor ina-

poia, vor arăta și celorlalți fotbaliști metodele moderne de pregătire, contribuind astfel la ridicarea nivelului de joc al echipelor noastre“. Antrenorul lotului vietnamez este MIKLOS VADAS, care urmărește îndeaproape (după cum vedeți în imagine) exercițiile noilor săi elevi. El a declarat că tinerii vietnamezi posedă frumoase calități native pentru a practica un fotbal în viteză. Lucrul acesta a fost evidențiat și de cele câteva partide amicale susținute în compania unor echipe divizionare maghiare.

De curînd, în localitatea Tromao de lângă capul Finlandei a fost constituită o echipă de fotbal. Ineditul constă în aceea că mica localitate numără... 24 locuitori aparținînd la numai patru familii!

În urma unui act de indisciplină comis în noaptea care a urmat meciului amical cu echipa vest-germană F.C. Kaiserslautern, șase jucători ai clubului londonez Chelsea

PE SCURT

— printre care și marea speranță a fotbalului englez Peter Osgood — au fost amenințați cu suma de 50 lire sterline.

Alți fotbaliști africani vor juca în echipe europene de prim rang. Este vorba de internaționalul senegalez Sega

de ale cărui servicii va beneficia fosta echipă campioană a Franței, Nantes, precum și de tînrul Mangle, originar din Coasta de Fildeș care este în avansate tratative cu O.G.C. Nice.

Internaționalii francezi, frații Georges și Bernard Lech de la R.C. Lens au primit o tentantă ofertă de la un club nord-american al cărui nume este deocamdată ținut în secret.

PROFESIONIȘTI MEXICANI ÎN TURNEU

Lotul de fotbaliști mexican care se pregătește pentru C.M. 1970 a plecat într-un turneu în America de Sud. Reprezentativa Mexicului — gazda viitoarei ediții a „Cupei Jules Rimet“ — a jucat la Bogota unde a dispus cu 1-0 de echipa Columbiei, iar cîteva zile mai tîrziu a terminat la egalitate (3-3) cu selecționata Perului la Lima. La începutul lunii noiembrie, mexicanii vor juca în Brazilia.

PENTRU ACOMODARE

Federația franceză a perfectat un meci Mexic — Franța la 25 decembrie în Mexic. În același scop (cunoașterea efectelor altitudinii asupra comportării fotbaliștilor) urmărește și forul italian, care a contractat și el o partidă Mexic — Italia pentru 28 decembrie. Este posibilă organizarea unui joc Franța — Italia în Mexic, profitînd de prezența celor două echipe pe meșteagurile mexicane.

IDE ICI, IDE COLO

STADIOANE SCOTIENE ÎN FLACĂRI

La un interval de 24 de ore de la incendiul izbucnit la stadionul Hampden Park (a fost distrus o tribună), s-a produs un al doilea, de data aceasta la stadionul Ibrox, folosit de Rangers Glasgow; a ars un sector întreg din tribuna principală. Eforturile pompierilor au împiedicat extinderea focului la birourile stadionului, limitînd astfel pagubele la cîteva mii de lire. Deși cele două incendii sînt considerate de poliție drept simple coincidențe, totuși grupele de detectivi au cercetat cu ajutorul cîinilor poliști locurile sinistrate. De asemenea, s-a făcut anchetă și la stadionul Park Head folosit de Celtic. Din cauza acestor incendii a fost amînată finala Cupei Ligii, Celtic — Hibernians, pentru a da ulterior.

CITEVA DATE DIN „CUPA ORAȘELOR TURGURI“

Dintre meciurile turului al doilea al acestei competiții au fost programate următoarele: Waregem (Belgia) — Legia Varșovia la 8 și 12 noiembrie, Sporting Lisabona — Newcastle United la 13 și 20 noiembrie, Hansa Rostock — Fiorentina la 13 și 27 noiembrie, Hibernians Edimburg — Lokomotiv Leipzig la 13 și 20 noiembrie.

SCRISOARE DIN BRAZILIA

PELE MAI TARE DECÎT... MACUMBA!

...ȘI ALTE ÎNTÎMLĂRI DIN FOTBALUL BRAZILIAN

După ce echipa Santosului a fost aspru criticată pentru jocurile slabe făcute în „Cupa de Argint“, într-o sedință a conducerei clubului s-a hotărît stimularea și mai mult a jucătorilor, în vederea obținerii unei redresări, promițîndu-se premii mari. Si efectele n-au intîrziat. Santos a învins Corinthians cu 2-1 și apoi, imediat, pe Cruzeiro, cu 2-0. A urmat o victorie halucinantă împotriva clubului Bahia, antrenat de Paul Amaral, cu 9-1! Dar impresionant în cele trei partide a fost Pele care a făcut demonstrații de-a dreptul uluitoare de fotbal genial. Împotriva lui Corinthians, marcat sever, într-un duel permanent cu Rivellino, a făcut totuși dovada unei tehnici fabuloase, marcînd și un gol, și oferînd altui lui Toninho, într-o fază cinematografică, în meciul cu Cruzeiro, fundașii Pedro Paulo și Procopie, care aveau sarcina să-l marcheze, l-au faultat, l-au împiedicat în fel și chip, dar nu au putut să-l oprească să fie autorul moral al victoriei și autor al unui gol.

Cea mai recentă fotografie a lui Pele

În sfîrșit, în jocul cu F.C. Bahia s-a făcut un haz enorm deoarece „nordicii“, înconjuțați de toate superstițiile africane, au anunțat că au făcut macumba, adică farmece, ca să evite victoria Santosului. Au adus, de altfel, din Salvador, un fel de... vrăjtor, care, cu specificul senzațional al presei locale, a divulgat „secretele“ că l-a... fermecat pe Pele. După 10 minute de joc, F.C. Bahia marcase primul gol al meciului, iar cînd reporterul postului de radio Salvador, care transmitea jocul pentru statul Bahia, a anunțat faptul, întreaga regiune nordică era în delir, ieșind pe străzi și manifestînd încredere în... vrăjitorii. Dar, Santos s-a pus pe lucru și în alte zece minute a marcat 2 goluri. Pînă la urmă din cele 9 goluri ale lui Santos, Pele a marcat trei și a ratat alte trei! Bahia este tristă că vrăjitorii s-au dovedit neputincioase față de cel mai mare vrăjitor al fotbalului modern care este Edson Arantes de Nascimento — Pele.

Dar să vă povestesc și un fapt mai trist. Arătăm mai sus că fundașii lui Cruzeiro, plus Toston, sîteau de capul lui Pele. Dar toți au fost driblați cu ușurință de fenomenalul jucător. Zece minute înainte de sfîrșitul jocului, Pele urmărea o mingă, alergînd paralel cu Procopie. Cel doi au intrat umăr la umăr în careu și ca să evite șutul decisiv al lui Pele, Procopie a ținut piciorul să lovească mingea, odată cu Pele, și a izbutit să trimită balonul în corner. Dar a căzut cu Pele peste piciorul drept, ceea ce a avut drept urmare o rupere a ligamentelor curajului fundaș al echipei miniere. Transportat pe targă, afară din teren, Procopie, înjurat, a strigat în microfoanele reporterilor că Pele l-a rupt piciorul. Conducerea clubului Santos s-a prezentat la cabina clubului Cruzeiro, imediat după joc și și-a crezentat regretele pentru incidentul produs. Procopie, ceva mai calm, a recunoscut că a fost un simplu accident și că Pele nu este de vină. De altfel, în toate ziarele, jucătorul santist a publicat o declarație arătînd că regretă accidentul lui Procopie și că asigurări că niciodată, în toată cariera lui, nu a avut intenții belicoase și nici nu înțelege să aibă ieșiri care pot vătăma sănătatea colegilor de profesiune, indiferent dacă el, Pele, este sau nu atacat violent.

Un alt fapt care a...răvășit presa sportivă a fost cel produs în jocul Fluminense — Flamengo, care este derbyul orașului Rio de Janeiro și adună zeci de mii de spectatori. S-a întîmplat că unicul gol al partidei să fie marcat de către Fluminense, cu...mina Arbitrului Armando Marques, care este cel mai scump plătit „cavaler al fluierului“ din Brazilia (primește pentru un meci mai mult decît un jucător într-o lună) n-a văzut faza și a acordat gol. După meci a fost proiectat filmul jocului și „mina“ s-a văzut în mod evident. Dar, decizia arbitrilor a rămas în picioare, fapt care este comentat cu apăsare, cînd faptul e dovedit cu probe elocvente cum sînt filmul jocului și declarația jucătorului care a marcat și a recunoscut infracțiunea, de ce nu s-ar anula rezultatul? În orice caz, problema provoacă un dialog interesant. Dar și reclamația arbitrilor împotriva aparatelor de video-tape ale televiziunii care produc filme ce pot fi prezentate imediat și permit judecarea fazelor de joc, mărește agitația.

Cu privire la aceste aparate, trebuie să arăt că cluburile Palmeiras și Corinthians au și cumpărat cîteva și fac sedințe de analize ale jocurilor. Antrenorii consideră că este un mod practic de a corecta toate greșelile jucătorilor văzute în film, iar ei pot analiza tactica adversarului.

La ora cînd vă transmit această corespondență, încă nu se știe cine va juca în fața Reginei Angliei, căci echipa reprezentativă din Chile a anunțat că nu se prezintă la joc. De asemenea, încă n-a fost alcătuită echipa Braziliei pentru jocul de la 8 noiembrie, contra Selecționatului F.I.F.A.

ALFREDO CARLOS BARRA

Rio de Janeiro, 26 octombrie

CULESE DIN CAMPIONATE

30 SPECTATORI EVACUAȚI DIN TRIBUNĂ LA jocul Tottenham—Liverpool! Prințre ei poliștii au descoperit un tînr de 20 de ani care avea un braț pus în... ghips pe care intenționa să-l folosească drept... armă!

MELO ȘI... EUSEBIO sînt noile achiziții ale lui Atletico Madrid. Debutul lor însă, a decepționat, făcîndu-i pe conducătorii clubului să regrete banii cheltuiți. Jucînd acasă cu Elche, Atletico Madrid n-a reușit decît un „nul“ (0-0). Eusebio e bineînțeles altul decît „perla din Mozambic“...

A MARCAT CU GENUNCHIUL... În semifinalele Cupei Ligii scoțene, Hibernians din Edimburg a întîlnit pe Dundee, care era cit pe aci să producă o mare surpriză. A deschis scorul și a fost egalată abia cu 15 minute înainte de sfîrșitul jocului. În acest moment, mijlocășul McGraw (H) a suferit un accident la un genunchi și a trebuit să părăsească terenul. Cum antrenorul nu-l putea înlocui pentru că folosește singura rezervă și pentru a nu continua meciul în 10 oameni, l-a reintrodus pe McGraw cu 5 minute înainte de sfîrșit. Măsura a fost inspirată: cu toate că nu putea alerga de-

cît cu mare greutate, McGraw a marcat golul victoriei cu... genunchiul. Cu cel accidentat...

VYTLACIL CRITICAT ÎN AUSTRIA, ca și Ocwirk. Deși echipele lor se află pe primele trei locuri ale clasamentului (Austria prima, Rapid a treia), totuși ele dețin o formă pe care cronicarii vienezi o apreciază ca lamentabilă. Suporterii Rapidului susțin că au fost „cumpărate“ serviciile lui Vytlacil (care, de altfel, sînt foarte scumpe și costă mii de dolari pe lună...) pentru a ameliora clasa Rapidului pe plan internațional. Dar, din acest punct de vedere, Vytlacil a decepționat total. În meciul din „C.C.E.“ cu Rosenberg Trondheim, Rapid a făcut un joc considerat rușinos, cu un rezultat complet nesatisfăcător: 3-3 la Viena...

DIFEREND ÎNTRE CLUBURILE JUGOSLAVE ȘI ORGANIZATORII CONCURSULOR DE PRONOSTICURI, din cauza procentajului plătit de acestea din urmă. Pentru a le încuraja socotelile și... pronosticurile, trei dintre cluburi au hotărît să-și dispute meciurile de campionat joia și sîmbăta...

Astle, atacantul deținător al Cupei Angliei, West Bromwich Albion.

WEST BROMWICH ALBION, adversarul lui Dinamo București de la 13 și 27 noiembrie în „Cupa cuplelor“, pare să-și fi regăsit forma din finala Cupei Angliei. Această echipă se află la a cincea victorie consecutivă, ultima fiind raportată asupra lui Arsenal, unul din fruntașii campionatului. În cursul acestui meci s-a produs un accident puțin obișnuit: s-au ciocnit cei doi... centri înaintași, Graham (A) și Astle (W.B.A.) Șocul a fost atât de violent încît a trebuit ca ambii să fie transportați la cabine pentru a li se da îngrijirile necesare.

ONORURILE OLIMPIADEI ȘI ONOAREA FOTBALULUI

● După o finală unică ● Cine este arbitru
Diego de Leo ● Cînd și cum a greșit ● Auto-
ritate exagerată ● Și totuși, jucătorii sînt
primii vinovați ● Raul Cardenas, noul antre-
nor al echipei Mexicului?

În doi ani, am asistat la două finale memorabile. Prima în 1966, pe stadionul Wembley, unde — în fața a circa 100.000 de spectatori, echipa Angliei a cîștigat campionatul mondial. Atunci, într-un entuziasm general, fotbalistii englezi au făcut un tur pe stadion, trecînd din mînă în mînă „Cupa Jules Rimet” și a urmat o noapte londoneză de pomină, cu o dezlănțuire uriașă de bucurie.

A doua finală s-a petrecut sîmbătă trecută pe stadionul Azteca din Ciudad de Mexico. Finala olimpică. S-au întîlnit echipele (olimpice) ale Ungariei și Bulgariei. Spectatori: 60.000!

spre vestiare. Fiecare cu o medalie de gît, chiar și rezervele maghiare au primit aceeași medalie de aur ca uluitorul Beamon cu cei 8,90 m la lungime sau Evans cu fantasticul său record la 400 m plat!

DISPROPORȚIE RAR ÎNȚILNITA

Onorurile olimpice au fost generoase cu fotbalul, dar onoarea fotbalului la Olimpiadă nu s-a menținut decît prin marele credit pe care i-l acordă publicul în orice împrejurare. Acest turneu olimpic, cu dispropoȚii de valoare supărătoare, cu nivel de joc mediocru ra-

tor bulgar este avertizat, pentru ca imediat, în urma unui fault vizibil intenționat, să fie eliminat și Ivkov. Din nou proteste, A. Hristov aruncă mingea spre arbitru, apoi îl îmbrînțește. Arbitrul nu ezită să-l elimine. Alte proteste. Antrenorul Gheorghe Berkov își liniștește jucătorii și, în fine, jocul se reia după ce duratăa repriezei fusese depășită cu mult.

În acest timp, reacția publicului este puternică. Spectatorii nu sînt de acord să vadă o finală cu o echipă avînd trei jucători în minus. Deși arbitrii erau mexican, deși nimănui nu i-a convenit eliminarea echipei mexicane de către Bulgaria la Guadalajara, într-un consens propriu spectatorilor din lumea întreagă, raulămea de pe „Azteca” a vrut o finală echitabilă. În seama de protest pernele cu reclama „Coca-Cola” zbeacă pe teren, iar vociferările nu mai conțenesc. Arbitrul

trebuie să țină seama de caracterul acestei finale și să avertizeze pe jucător și pe căpitanul echipei și numai dacă s-ar mai fi repetat o lovire intenționată să procedeze la eliminare. Or, severitatea lui a produs o nouă situație, intervenția necontrolată a jucătorului A. Hristov pe care arbitrul s-a văzut obligat să-l elimine pentru a-și păstra autoritatea pe teren. Prin urmare, lipsa de tact a arbitrului a dus la o situație care a disproporționat decisiv forțele echipelor, a privat 60.000 spectatori de o finală cu rezultat concludent și a adăugat un motiv în plus la teza care susține, în bună măsură îndreptățit, scoaterea fotbalului din programul J.O.

Nu putem însă absolvi pe fotbalistii de vină, deoarece ei în primul rînd trebuie să dea dovadă de calm, de respect față de adversar și public, păstrîndu-se cu sfînțenie în limitele regulilor de joc, așa cum atleții respectă culoarele de alergare, fără să încerce să-și împiedice partenerii în timpul cursei.

Echipa Bulgariei a plătit scump nervozitatea jucătorilor săi. Încă o dată se dovedește că arbitrul are, pînă în cele din urmă, puteri discreționare, că deciziile lui sînt inapelabile.

cu ale adversarilor, recuperase dezavantajul de un gol și luase conducerea cu 2-1 în min. 42, înaintea eliminării lor dictate de arbitru.

ÎNCA UN ANTRENOR A PLĂTIT PENTRU INSUCCESELE ECHIBEI SALE

Antrenorul echipei olimpice a Mexicului, Ignacio

sînt numiți fotbalistii din prima echipă națională) care au obținut duminică la Montevideo un mare succes, cu 2-0, în fața echipei Uruguayului, despre care orice mexican își spune că fosta campioană mondială n-a mai fost învinsă acasă de 15 ani!

De pe acum, obiectivul tuturor suporterilor mexi-

UNGARIA — BULGARIA 4-1 (2-1)

Au marcat: Dimitrov (min. 7) — Menezel (min. 41), A. Dunai (min. 42), Juhasz (min. 49), A. Dunai (min. 62).
Spectatori: 60.000. Arbitri: Diego de Leo — Arturo Yamasaki, Alfonso Gonzalez (toți din Mexic).

UNGARIA: Fater — Novak, Drestyak, Pancies, Menezel, Szűcs, Fazekas, A. Dunai, Nagy, Nosko, Juhasz.

BULGARIA: Iordanov — Gherov, Hristakiev, Gaidarski, Ivkov, Gheorghiev, Dimitrov, Iankovski (min. 54: K. Hristov), Jekov, A. Hristov, Donev (min. 62: Ivanov).

Eliminați: Dimitrov (min. 43), Ivkov (min. 44), A. Hristov (min. 44), Juhasz (min. 65).

Acel min. 44, cînd — după Ivkov — este eliminat și A. Hristov (nr. 10) Foto: LA PRENSA — Mexico City

Ce s-ar fi întîmplat însă, aici pe zecile de kilometri de bulevarde ale vastului oraș, luminat ca în basme, dacă în finală ar fi jucat Mexic și, mai ales, dacă ar fi cîștigat-o? E greu de imaginat. Dar, a cîștigat-o Ungaria, după o finală care a avut parte de neregularitățile campionatului mondial atît din partea jucătorilor, cit și arbitrilor. Iar învingătorii și-au primit răsplata într-un decor și cu onoruri care au depășit finala de pe Wembley. Imaginați-vă faptul și emoția acelor premieri de neuitat de la atletism. Aproximativ 50 de fotbalisti au primit aceleași onoruri ca incredibili recordmeni ai lumii la atletism de pe Stadionul Olimpic. Aceleași mexicane nostime, în costume tradiționale de secole, au adus medalile olimpice — și nu una ci cite 17 de fiecare loc, aceleași drăpele înălțate pe catarge și aceeași solemnitate a înfățișării imnurilor, fast care a făcut pe mîile de spectatori să uite că au asistat la o finală care n-a onorat fotbalul. În acele momente a fost dat uitării tot ceea ce a fost urit sau nedrept. De o emoționantă sportivitate, spectatorii mexicanii au serbat pe învingători cum se cuvine. În fapt, ei au adus un omagiu pasiunii lor crunt lovite de eșecurile echipei favorite și au aplaudat cel mai puternic tocmai pe japonezi care le-au răpit ultima mîngiere posibilă — medalia de bronz.

Fanfara a încheiat acordurile imnurilor, fetele s-au retras discret, echipele au mai salutat o dată, fotografiile au declanșat pentru ultima oară aparatele la fotbal și apoi jucătorii au coborît

portat la scara internațională, a avut pînă la urmă parte și de o finală cu demodămînt rar întîlnit, contraversată, în orice caz supărătoare, chiar dacă se admite, punctul de vedere al arbitrului, care a eliminat trei jucători bulgari și unul ungar.

Am văzut, deci, o finală sui-generis, jucată din min. 44 numai de 19 jucători, iar spre sfîrșit de 18, pentru că — după cum se știe — au fost eliminați pe rînd Dimitrov, Ivkov, Hristov (Bulgaria) și Juhasz (Ungaria), trei pentru lovirea adversarului, intenționată, unul (Hristov) pentru ripostă la decizia arbitrului. Ce s-a petrecut pînă la eliminări? Cu un joc foarte dinamic, animată de o mare dorință de a învinge, echipa bulgară a deschis scorul în min. 7, dar curînd jocul s-a echilibrat, tehnica mai bună a ungarilor a început să se afirme și în două minute scorul a fost răsturnat: Ungaria a egalat (min. 41) și a luat conducerea (min. 42). Din acest moment au început scenele care vor urma timp de aproape 7 minute și în cursul cărora vor fi eliminați cei trei jucători bulgari, ceea ce înseamnă spulberarea speranțelor echipei de a mai deveni campioană olimpică. Jucătorii bulgari își pierd calmul, controlul asupra nervilor, în momentul în care s-au văzut conduși și au început să deposeze adversarii de minge prin intrări dure. Ei au primit două avertismente, unul adresat lui Dimitrov, care a fost eliminat cînd l-a lovit intenționat pe Nosko, decizie la care bulgarii au protestat. După numai două faze, un alt jucă-

tor bulgar este avertizat, pentru ca imediat, în urma unui fault vizibil intenționat, să fie eliminat și Ivkov. Din nou proteste, A. Hristov aruncă mingea spre arbitru, apoi îl îmbrînțește. Arbitrul nu ezită să-l elimine. Alte proteste. Antrenorul Gheorghe Berkov își liniștește jucătorii și, în fine, jocul se reia după ce duratăa repriezei fusese depășită cu mult.

ÎN CE MĂSURĂ ARE DREPTATE DIEGO DE LEO

Acesta e numele arbitrului mexican, autorul celor patru eliminări. Acel arbitru folosit în turneul final au fost cunoscuți numai cu o oră înaintea partidelor. De numele arbitrului de Leo însă, am avut prilejul să aflu, printro o simplă întâmplare, cu cîteva zile mai înainte. Un coleg italian ne-a spus că meciul Brazilia — Selecționata F.I.F.A. de la Rio va fi condus de un arbitru de origine italiană, stabilit de 8 ani în Mexic, pe nume Diego de Leo. Acesta a fost preterat chiar lui Lo Bello. De aceea, cînd ne-a spus că tot el va arbitra și finala, curiozitatea ne-a crescut.

Atitudinea lui atît de autoritară a umit pe toată lumea, deoarece este cunoscut faptul că în împrejurări deosebite, cum ar fi finalele unor competiții internaționale de rîsunet mondial, arbitrii caută ca, în măsura posibilităților, să nu modifice raportul numeric de pe teren, pentru a nu dezavantaja vreuna din echipe. Or, eliminarea a trei jucători din aceeași formație este un caz rar întîlnit.

În ce măsură are dreptate arbitrul mexican? Jucătorii bulgari n-au putut suporta spectrul înfrîngerii, n-au mai putut să-și stăpînească nervii și au început să practice un joc periculos prin atacuri dure. Eliminarea lui Dimitrov a fost justificată deoarece faultul intenționat comis de el asupra lui Nosko a fost precedat de un avertisment. La a doua eliminare arbitrul a procedat vădit influențat de faptul că jocul degenerase și l-a exclus din joc și pe Ivkov, cu toate că acesta nu fusese avertizat. Este adevărat că după ultimele interpretări și dispoziții interioare ale comisiei de arbitraj F.I.F.A. arbitrul poate elimina și fără avertisment dacă socotește că înfrîngeră este gravă și că meciul degenerază din cauza unor dese neregularități produse în joc. Nu este mai puțin adevărat însă că de Leo ar fi

După meci, arbitrul n-a venit în sala de interviuri. Comisia de arbitraj F.I.F.A. l-a oprit, considerînd că conducătorii de joc nu justifică deciziile lor decît în fața organelor F.I.F.A. Vora vedea un semn al părerii oficiale în menținerea sau infirmarea delegării arbitrului Diego de Leo la meciul jubiliar de la Rio de Janeiro.

În ce privește rezultatul final, el a fost normal favorabil Ungariei, care și-a mărit avantajul cu încă două goluri dar nu a mai insistat. Avantajul numeric l-ar fi dat dreptul, dar atmosfera generală nu a solicitat un astfel de efort. Echipa maghiară își cîștigase un drept la obținerea medaliei de aur din momentul în care, în condiții egale

Trellez, nu mai este antrenor al lotului reprezentativ mexican. El și-a prezentat demisia după eșecul din semifinale, de la Guadalajara, în fața Bulgariei. După aceea a urmat pierderea medaliei de bronz în favoarea Japoniei. Echipa niponă a devenit astfel revelația turneului olimpic, după scurt timp — aproximativ 10 ani — de la învîjirea acestui sport.

De fapt, turneul olimpic a pîsirat din plin caracteristicile oricărei mari întreceri fotbalistice producînd surprize (eliminarea Cehoslovaciei în jocurile din grupe, eșecul Mexicului în fața Franței, calificarea Bulgariei prin tragere la sorți după egalitatea de 120 minute cu formația Izraelului și acest veritabil succes al japonezilor).

Este greu de imaginat decepția iubitorilor de fotbal mexican, pregătiți să sărbătorească medalia de aur a echipei lor. Împotriva lui Trellez au fost tunete și trîznete în presă și în tribune. Trellez n-a fost uitat nici la finală, pentru dezavuarea lui spectatorii folosind cele mai neobișnuite forme de protest: pancarte cu „Adios Trellez”, pancarte cu... dolii etc.

Amărăciunea lor a fost într-o măsură compensată de victoria „mundialilor” (cum

cani a devenit campionatul mondial din 1970. Dorința lor de a-l cîștiga este stimulată și de această victorie asupra Uruguayului. Dar ce va mai urma de aici încolo?

Ieri l-am vizitat pe președintele federației mexicane, dl. Guillermo Canedo. L-am întrebat despre măsurile ce se vor lua pentru pregătirea echipei Mexicului în vederea C.M. 1970, după capotarea selecționatei olimpice, care — de fapt — face parte din lotul reprezentativ general. Ne-a răspuns că așteaptă să se mai tempereze efectele imediate ale acestui eșec pentru a se putea lua hotărîrile cele mai logice. În culise se anticipează însă, numirea ca antrenor principal al „obiectivului 1970” a lui Raul Cardenas, în prezent aflat în turneu cu echipa Mexicului în America de Sud.

În ce privește turneul în Europa al mexicanilor a rămas stabilit că el va cuprinde cinci meciuri și se va desfășura în perioada 15 aprilie — 15 mai 1969. Președintele federației mexicane ne-a reamintit că s-ar bucura dacă echipa Mexicului ar juca în România, cu revanșă în Mexic.

Atac maghiar la poarta Bulgariei. Iordanov însă, unul din cei mai buni jucători ai finalei, blochează sigur balonul

Foto: LA PRENSA — Mexico City

După încheierea contractului, care în total îl va aduce circa 140.000 dolari, Pele a declarat: „Mi-a fost foarte greu să-mi conving soția că voi deveni vedetă a Televiziunii, dar când i-am spus suma pe care o voi câștiga, n-a mai fost nevoie de nici un alt argument”. Cu privire la rolul pe care-l va interpreta, el a mai spus: „Va fi ca și o partidă de fotbal. Voi intra pe platourile de filmat ca și atunci când pătrund pe un teren de fotbal și sunt sigur că și aici... voi avea succes”.

INTÂMPINARE TRAGICĂ

Reprezentativa Algeriei susținea acum cîva timp, un meci de pregătire în compania unei selecționate militare. Nici n-a început bine jocul și în min. 3 s-a produs un accident involuntar care a impresionat adînc miile de spectatori. La o minge înaltă, au sărit doi jucători: fundașul reprezentativei, Moha, și înaltașul militar, Meskari. Ei au sărit cu mult elan, din păcate, și s-au ciocnit foarte violent cap în cap. În cădere, Meskari s-a lovit cu capul și de terenul tare. Dacă primul, Moha, și-a revenit, al doilea în schimb, suferind o fractură a occipitalului, a intrat în comă și a murit, lăsînd în urmă o soție care se afla în așteptarea celui de al cincilea copil...

„CAPUL DE AUR” A REVENIT...

Legendarul Tommy Lawton, una din fostele glorii ale fotbalului britanic dinaintea războiului, care a abandonat pe rînd cariera de jucător imediat după război și apoi pe cea de manager acum 10 ani, retrăgîndu-se din competiția de fotbal, și-a anunțat de curînd reîntoarcerea. El a acceptat funcția de manager al clubului Notts County (din divizia a IV-a), funcție pe care a ocupat-o la același club înainte de „abandon”. Lawton (acum în vîrstă de 49 de ani) a fost unul din cei mai mari jucători din Anglia, vestit pentru loviturile lui cu capul, de unde și porecla de „cap de aur”; majoritatea golurilor le-a înscris din asemenea lovituri. În timpul celui de al doilea război mondial, Lawton a jucat la București, în 1939, contra României. De altfel, el a îmbrăcat de 29 de ori tricoul naționalului.

O NENOROCIRE NU VINE NICIODATĂ SINGURĂ...

...Și de acest lucru este mai convinsă ca oricînd conducerea clubului englez Nottingham Forest. Spuneți și dv.: tribuna stadionului său (nou construită) a fost distrusă de un incendiu; portarul său nr. 1, Peter Grummitt, și-a fracturat de două ori un deget; portarul de rezervă, Williamson, s-a accidentat la gît și a fost internat în spital; al treilea portar, Marshall, transferat de urgență de la Newcastle pentru 17.500 lire, și-a rupt degetul mic de la mîna chiar în meciul de debut la noul său club; în fine, fundașul dreapta, Irwin, a înscris primul gol din cariera sa de opt ani în campionat... În propria poartă!... Și toate acestea în sezonul actual!

EXTERN

MAGAZIN

EXTERN

ARMANDO PICCHI SE CĂSĂTOREȘTE

După o pauză forțată de cîteva luni, produsă de grava accidentare de la Sofia din primăvara acestui an, cunoscutul internațional italian Armando Picchi a reluat activitatea. Iată însă că din nou el va face o întrerupere, de data aceasta însă din motive extrasportive: zilele acestea, se căsătorește și actualul lui club, Varese, a hotărît să-i acorde un concediu de 10-15 zile astfel că 2-3 etape va lipsi din echipă. În fotografie, Picchi, alături de viitoarea sa soție, Francesca Fusco.

FOȘTII MAI BUNI CA ACTUALII

Jocurile dintre foștii internaționali sînt din ce în ce mai mult gustate de obșnușii stadioanelor, atrași de reîntîlniri cu gloriile ale trecutului, care le stîrnesc nostalgia. De aceea ele devin mai frecvente în programele fotbalistice săptămînale. De curînd, în deschiderea la partida internațională Suedia - Norvegia, disputată la Stockholm, a evoluat reprezentativa Suediei 1958, participantă la C.M. din acel an, în compania unei combinate

Djurgarden - A.I.K. Zecile de mii de spectatori au urmărit cu vîdită plăcere demonstrațiile unor „foști” ca Johansson, Gustavsson, Björjesson, Simonsson și mai ales Gunnar Gren, care realizări fotbalistice care de multe ori au întrecut pe cele ale actualilor jucători. În fotografie, Gunnar Gren (în tricou alb) își fentează adversarul (nr. 4).

GORI - AMENDAT CU 500.000 LIRE

Gori, tînărul centru înaltaș al lui Inter, a fost amendat cu 500.000 lire pentru că a refuzat să se deplaseze cu echipa sa la Palermo. Se pare însă că această amendă nu pune probleme prea mari pentru Gori, el fiind fiul unui proprietar de restaurant din Milano.

MAMA - JUCĂTOARE

Se putea ca patria fotbalului, Anglia, să nu aibă și un campionat feminin? Firește că nu. El se desfășoară cu regularitate în prezența unor asistențe numeroase (în majoritate sofi, fi sau fiice și alți membri ai familiei...). Meciurile nu sînt lipsite de scene amuzante, ca, de pildă, aceea prînsă de obiectivul unui fotoreporter și redată în imaginea altăturată. În pauza unui joc, d-na Betty Hoard și-a luat copilul în brațe și împarte cu el portocala primită de la antrenor.

Scena a fost surprinsă cu prilejul partidului Crawley Road - Chiltern Valley, desfășurată la Luton și câștigată de prima echipă cu 13-0...

MOZAIC

Italia și Spania. Ineditul acestor competiții constă în faptul că reprezentativele a două țări vor trebui să se întîlnească în aceeași zi la nivelul echipelor prime, al celor de tineret, de amatori, de juniori și eventual studențești și militare.

Centrul atacant al reprezentativei Senegalului, Diakhate, a sosit în Franța și a intrat în tratative cu F.C. Strassbourg.

Meciul amical dintre reprezentativa Franței și Real Madrid, programat să se dispute la 20 noiembrie a.c. la Paris, a fost amînat pentru primăvara anului viitor, la cererea madrilenilor.

Internaționalul iugoslav Zambata a fost de curînd solicitat de către cunoscuta echipă Celtic Glasgow, dispusă să ofere 200.000 dolari pentru achiziționarea acestuia. Răspunsul clubului său, Dinamo Zagreb, a fost însă negativ.

Printre cei 100 spectatori spanioli de la Lyon, unde săptămîna trecută s-a jucat meciul amical Franța - Spania (1-3), s-a aflat și un bijutier din Barcelona, Ramon Camara, aprig susținător al echipei reprezentative: de peste 20 de ani o însoțește în orice loc de pe glob unde evoluează.

„FOARFECA” PORTARULUI

Franco Luison, portarul echipei italiene, Lanerossi, fiind surprins de către un șut al unui... coechipier, pentru a evita autogolul aproape iminent, a recurs la această soluție extremă, care pînă la urmă s-a dovedit fericită.

la 20 oct. - A-și instrui jucătorii în spiritul fair-play-ului. 13) Asociație Sportivă - A aduce, brusc, liniștea în tribune - A se menține, cu în-căpățînire, pe fază. 14) Oraș din „B” al cărui studenți au fost întrecuți în etapa a X-a, pe teren propriu.

Dicționar: ATT.

G. C.

DEZLEGAREA CAREULUI DIN NR. 126

Orizontal: 1) Clasament - 2) Cupă. 2) Răducanu - Goran. 3) Icar - Rednic - Zi. 4) Samuri - Aerisit. 5) U.T.A. - I.N.A. - Sasu - A. 6) L - Covaci - F - TV. 7) Oita - Tătaru - U. 8) Alee - A - Su - Arad. 9) St. - Lulu - Rapid. 10) Celuloza - Du - Et. 11) Unelte - Cursaru. 12) Gît - A - Enei - Saf. 13) Itebișu - Afară. 14) Raab - Limona - In.

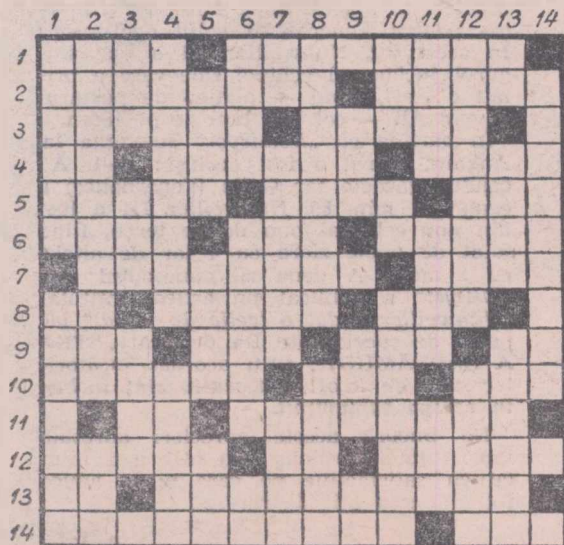
CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

PE STADIOANE

ORIZONTAL: 1) Oaspele eam timpurii al stadioanelor, în etapa de la 20 oct. - A ratat un penal (și remiza) pentru studenții timișoreni, în aceeași etapă. 2) Gazda primului nostru meci din actualele preliminare ale C.M. - Ca multe din meciurile prezentele ediții al campionatului (sing.). 3) Echipă din Galați, victorioasă la Birlad la 20 oct. - A contribuit, prin acel 2-0 de pe „Republicii”, la detronarea liderului „oltean” (etapa XI-a). 4) Soare - Joc dinamic, insuficient - Ionescu - ... nune din trecutului nostru fotbalistic. 5) A-și uimi suporterii - Acesta - Gherghel, în final! 6) Numărul golurilor înscrise de Hurst (West Ham) într-o recentă partidă din campionatul englez - Portar la I.M.U. - În tandem cu Dobrin, la Oradea, în etapa a

XI-a. 7) Infumurare, propriu talentelor necoapte - Numele, mai vechi, al unei echipe din Satu Mare. 8) Wolfram - ... Nagy, reputat portar la handbal și ... înaltaș la fotbal (Rapid fem.). - Antrenor la Politehnica din București. 9) Cu două goluri la activ, în ultima etapă de campionat (Bacău) - Prefix - ...Metan, echipă învinsă recent la Reșița - Steagul roșu. 10) Puși pe goluri - Arbore - Început de etapă! 11) La fel - Învinși cu 7-0 la Olimpiadă. 12) Nume la Portul, cu rezonanță în trecut - Rîmnicu Vilcea - Breșe în apărare. 13) Armăsar - Jucător la Petrolul, suspendat pentru neprezentare la lotul de Tineret (2 cuv.). 14) A ratat, nu de mult, câștigarea Cupei Intercontinentale - Formație din campionatul francez.

VERTICAL: 1) Jucător din lotul actualului câștigător a Cupei Intercontinentale - Echipă din campionatul englez, învingătoare cu 8-0 în meciul cu Sunderland (2 cuv.). 2) Interpretă muzicală a duminicilor cu fotbal (2 cuv.). - Lider necontestat după 11 etape. 3) Echipă din campionatul universitar de acum cîva ani - I-a administrat Universității Cluj, la 20 oct., cea de-a patra „corecție” consecutivă - Alt nume de la Portul. 4) Studenți și oțelari din „B”, într-un cuvînt, triumfători în etapa a X-a - Bețîșor la războiul de țesut. 5) Comportare, mai rară, a unor pupila în centru - Joc... în careu. 6) Liderul gălățean al primei serii de la „B”, după 20 oct. - Furat ... în somn - Vocală repetată. 7) Primele la „Onoare” - A găzduit recent amicalul Inter-Estudiențes (2-1) - Formație din Salonic, prezentă în C.O.T. 8) Poartă... în suferință - „Stîlp” al apărării. 9) Fruct din Antile - ... Mărdărescu, antrenor federal ... secund - Pe noi. 10) Plantă alimentară - Inițialele unei echipe din Graz - Antrenor. 11) Nedrept, inechitabil - Jucător la Real Madrid - Virf ... facial. 12) A ratat și el un 11 m.

Fotbal

REVISTA SĂPTĂMINALĂ
Redacția și ad-ția: București, Bd. Mărăști 26,
sectorul I, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Pavel Marcu, Aurel C. Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Bobocșa

Izmir, un nou... Toulouse pentru F. C. Argeș

(Prin telefon de la trimisul nostru special).

Deși ambele combatante dețin în campionatele respective același loc (14), în confruntarea lor contând pentru turul II al C.O.T., Göztepe Izmir a obținut o victorie netă, consecință a jocului slab prestat de echipa piteșteană. Meciuul a debutat cum e prevăzut antrenorul Mladin: echipa turcă s-a aruncat în atac din primul minut, cu toată formația. Ce i-a spus F.C. Argeș? Nimic! Sau mai bine zis, o apărare alcătuită (excep-tindu-l pe Ivan), numai din... gauri: Niculescu — neatenț; Ciolan — gîtit de emoția debutului internațional; Barbu — nere-făcut; Vlad — departe de valoarea care-l impusese în ultima perioadă. În linia de mijloc, în lipsa lui Prepur-gel, sancționat de club și lăsat la Pitești, au jucat (slab) Ioniță și Nuțu, iar atacul a fost la... înălțimea apărării, cel puțin în repriza I, cînd într-o al-cătuire neinspirată, n-a constituit nici un pericol pentru portarul Ali. Des-pre Dobrin, o singură mențiune: a jucat înainte-înapoi, dar nu pentru echipă, ci numai pentru public.

În repriza a doua, rețușurile făcute în atac (Turcan, mult mai „pe fază”, și readucerea lui Kraus ca atacant

central) produc o asemenea schimbare, încît, pur și simplu, argeșenii par cu totul altă echipă. Chiar și apărarea joacă acum mai decis. Totuși, o ca-rență persistă: ineficacitatea, aceasta

GOZTEPE IZMIR — F.C. ARGEȘ
3-0 (3-0).

AU MARCAT: Ertan (min. 3), Gür-sel (min. 10 și 35).

STADION: Alsanceak, teren nisipos, cu zgură.

SPECTATORI: aproximativ 12 000, timp excelent.

GOZTEPE: Ali — Mehmet II, Ga-glan, Husseyin, Mehmet I — Ali İhsan (min. 51: Cihan), Nihat — Er-tan, Fevzi, Gürsel (min. 77 Sabahattin), Halil.

F.C. ARGEȘ: Niculescu — Ciolan, Barbu (min. 80 Păciulete), Vlad, Ivan — Ioniță, Nuțu — Kraus, Pavlovici (min. 61: Turcan), Dobrin, Jercau (min. 80: Barbu).

ARBITRU: Sinerval (Cehoslovacia), cu greșeli.

fiind și sursa trecerii lui Barbu în compartimentul atacului, în ultimele 10 minute. Cea mai mare ocazie de gol ratată de piteșteni în această parte a meciului a fost cea din min. 75, cînd Kraus a scăpat singur și Ali i-a

plonjat la picioare, în careul mic.

Iată acum, pe scurt, cum s-au în-scris cele 3 goluri:

În min. 3, Gürsel execută o lovi-tură liberă de la aproximativ 20 me-tri (fără a aștepta însă fluierul arbi-trului!) și Ertan (aflat, după pă-rerea noastră în ofsaid) înscrie. În min. 10, Niculescu este obligat să acorde corner. Ertan execută precis la Gürsel și acesta marchează cu capul. În min. 35, o fază clasică de atac a echipei din Izmir, purtată în mare viteză, se termină cu o centrare, fructificată im-pecabil de excelentul Gürsel.

Göztepe constituie o echipă atletică, cu excelente calități fizice, care — pe teren propriu — au contracarat ușoara superioritate tehnică a echi-peii noastre.

În acest fel, argeșenii au din nou de recuperat un handicap de 3 goluri, ca și acum 2 ani, în fața echipei fran-ceze F.C. Toulouse.

M. TUDORAN

PRONOSPORT

1. Cagliari — Lanerossi	1
2. Fiorentina — Bologna	x
3. Milan — Inter	1
4. Palermo — Verona	1
5. Pisa — Atalanta	2
6. Roma — Sampdoria	1
7. Torino — Napoli	x
8. Varese — Juventus	x
9. Metrom — Poli. Galați	x
10. Minerul B.M. — C.F.R. Cluj	x
11. Mel. Tr. Sev. — Gaz Metan	1
12. Chimia Sv. — Steagul roșu	2
13. Ind. airmei — C.F.R. Tim.	x

● **PARTIDA** Dinamo București — West Bromwich Albion, care se va disputa în București la 13 noiembrie în cadrul „Cupei cupelor”, va fi condusă — după cum am anunțat — de trei arbitri din R. F. a Germaniei. Forul de specialitate din această țară a comunicat numele lor: H. Weiland, G. Henning și K. Bloemel.

● **TREI** arbitri români: I. Ritter, V. Dumitrescu și A. Rădulescu, au fost delegați pentru jocul-retur Fe-nerbahce Istanbul — Ajax Amsterdam de la 27 noiem-brie, la Istanbul.

● **SIMBĂȚA**, meciurile din București se dispută în cuplaj pe stadionul „23 August” cu începere de la ora 13, în ordinea: Progresul — Dinamo și Rapid — Steaua.

CAMPIONATE... CAMPIONATE...

SUEDIA. — Marea surpriză: campionatul a fost cîștigat de o echipă care a promovat anul acesta în prima divizie! Per-formera, IF Oester din Vaex-joe, s-a aflat la egalitate de puncte cu IF Malmö, Norrkö-ping și Djurgården, dar a avut avantajul golaverajului. De notat că Malmö și Djur-gården, care au jucat acasă în ultima etapă și se aflau la un punct de Oester, au reușit doar meciuri nule 17...

FRANTA. — Luptă strînsă pe primele locuri; șase echi-pe pe un interval de trei puncte: 1. Bordeaux 14 puncte; 2. St. Etienne, Lyon 13 p.; 4. Metz 12 p.; 5. Rennes și Rouen 11 p.

ANGLIA. — Orașul Liver-pool în frunte. Ambele echi-pe, F.C. Liverpool și Everton, au cîștigat 23 puncte și ocupă locurile 1-2. Simbătă ele au cîștigat la același scor (2-1): Liverpool cu Newcastle, Ever-ton cu Wolverhampton. Pe locul 3, cu același număr de puncte (dar un joc mai puțin): Leeds; pe locul 4: Arsenal cu 22 puncte.

ELVETIA. — Liderul a scă-pat, decamdată, de un ri-val. Lausanne a cîștigat la scor concludent meciul său

cu Chaux-de-Fonds (3-1), dar important este că unul din următorii săi cei mai peri-culoși, F.C. Zürich, a fost în-vins la Basel, cu 2-1 de e-chipa cu același nume. Situa-ția în clasament: 1. Lausanne 14 p.; 2. Basel și Zürich 12 p.

AUSTRIA. — Revenirea în formă a lui Rapid Viena (6-0 cu Austria Salzburg) bucură pe antrenorul echipei națio-nale, Stasny, aflat în preaj-ma trecerii cu Scoția, în preliminariile C.M. 1970. Bjer-regaard a fost din nou în vervă de șut, a marcat trei goluri și a revenit în fruntea golgeterilor campionatului.

GRECIA. — Etapa de dumi-nică a fost dominată de jocul A.E.K. — Olimpiakos, dispu-tat pe ploaie la Atena. Scorul a evoluat palpitant: 1-0 pen-tru Olimpiakos, 1-1, 2-1 pen-tru A.E.K., dintr-un penalti care a provocat protestele vehemente ale piteștenilor și s-a soldat cu eliminarea lui Iou-tso, 2-2 tot din penalti și apoi 3-2 pentru A.E.K., care reușește astfel să evadeze din preajma lanternei roșii. În frunte: Panathinaikos con-duce cu două puncte avans a-supra echipei Vizas și PAOK (15 față de 13 puncte).

R. D. G. - ROMÂNIA 0-0 (la tineret)

DOMINANTA PARTIDEI: RATĂRILE

ROMÂNIA: Rămureanu — Nicu-lescu, Popa, Stoicescu II, Vigu, An-tonescu, Dincuță, Pantea (min. 49 — Niță), Dumitrache (min. 46 — Do-mide), Săiceanu, Moț.

R.D.G.: Hofman — Vithultz, Zapf, Müller, Donau, Egel, Derker (min. 6 — Meyerhard), Schuler (min. 54 — Strempel), Vuck (min. 55 — Schultze), Boelsen (min. 57 — Neu-bert), Novotny.

(Correspondență de la trimisul nostru). Pe stadionul din Halberstadt a avut loc în după-amiaza zilei de astăzi, 30 octombrie, întîlnirea dintre reprezenta-tivele de tineret ale țării noastre și Re-publicii Democrate Germane. Deci — un nou examen, destul de sever, sus-ținut în deplasare, de tinerii noștri fot-baliști și pe care, considerăm, l-au tre-cut cu succes. Facem această afirmație ținînd cont de faptul că echipa pe care a întîlnit-o dispune de cîteva calități (tehnică apreciabilă, angajare totală și

în forță, condiție fizică ireproșabilă, concepție de joc modernă etc.) care, puse în aplicare, creează serioase difi-cultăți oricărui partener de întrecere.

Partida, prin dirzenia disputării șan-selor și ritmul viu de joc din primul pînă în ultimul minut, a plăcut celor cîteva mii de spectatori prezenți în tri-bunele stadionului. Se ratează însă enorm de mult și de o parte și de ce-alaltă, și, în consecință, nu se înscriu goluri. Această serie a șuturilor inefi-ciente, trase slab pe poartă sau pe lin-gă bare, este deschisă în minutul 4 de Antonescu pentru ca, în continuare, să-l imite Dincuță, Moț, Dumitrache și după pauză Domide și din nou Dincuță de cîteva ori. De ocazii excelente dispun și gardele mai ales la începutul parti-dei (min. 7, 8, 11) și imediat la reluare (min. 52, 55), cînd gîtează pe lîngă poartă Novotny și Neubert, sau se o-pune prin plonjoane spectaculoase por-tarul nostru Rămureanu. În acest fel tabela de marcaj rămîne neschimbată pînă la fluierul final al arbitrului po-lonez I. BANASUK, care a condus bine, ajutat la tușe de I. Prokop și A. Smid, ambii din R.D.G.

Gh. NERTEA

BAZIL MARIAN A URMĂRIT JOULUI WEST BROMWICH ALBION

Simbătă, viitoarea adversară a dinamoviștilor bucureșteni în „Cupa Cupelor”, echipa West Bromwich Albion a susținut, în campionatul englez, un meci greu, în deplasare, cu Leeds United. Rezultatul se cunoaște: 0-0. În tribunele stadionului s-a aflat și antrenorul Bazil Marian cărtia, la înapoieri în țară, i-am solicitat cîteva cuvinte privind jocul dețină-toarei Cupei Angliei. Iată ce ne-a spus el:

— „Actualmente, după cum susține de altfel și antrenorul ei, Alan Ashman, echipa se află în ascensiune de formă, joacă din ce în ce mai bine, cu toate restructurările făcute pe linia întineririi lotului. West Bromwich Albion are în componența ei jucători cu experiență, foarte teh-nici, dar și cîteva tineri extrem de rapizi și ambițioși. Ca toate echipele engleze, și viitorii noștri adversari dispun de o pregătire fizică excep-țională care le permite să joace din plin pe mari perioade de timp (circa 70-75 minute). În jocul echipei ies în evidență cu pregnanță cîteva carac-teristici ale fotbalului modern ca: mișcarea permanentă în teren, apărare și atacuri supranumerice, susținerea permanentă a jucătorului cu balonul etc. Am remarcat, de asemenea, procentajul mic de greșeli tehnice, în condițiile de joc. O deficiență — ineficacitatea. Tactic, West Bromwich Albion joacă un 4-2-4, modificat în funcție de adversar într-un 4-3-3, remarcîndu-se ca excelente valori portarul Osborne, halfii Talbot și Kaye, atacantul Brown. N-a jucat percutantul centru atacant Astle dar care va face, probabil, deplasarea la București. În concluzie, ne așteptăm două meciuri foarte, foarte grele. Va trebui să jucăm extraordinar de bine, la maxima posibilităților noastre, pentru a obține rezultate bune la 13 și 27 noiembrie...”

DIN EVENIMENTELE SĂPTĂMINII

● **SANCTIUNI DUPĂ TURNEUL OLIMPIC:** A. Hristov suspendat pe un an de la orice activitate internațională, Dimitrov, Ivkov (Bulgaria) și Juhasz (Ungaria) sus-penndați pe cîte două meciuri internaționale de către comisia de fotbal amator a F.I.F.A.-ei.

● **CANADA A LĂSAT UN PUNCT BERMUDELOR** în returul meciului disputat la Hamilton și încheiat cu rezultatul de 0-0, în preliminariile campionatului mon-dial 1970. În primul meci, Canada cîștigase cu 4-0. De altfel, Canada conduce în grupa sa cu 5 puncte.

● **KAMAMOTO — VEDETA TURNEULUI OLIMPIC**, a fost obiectul multor oferte tentante, pe care însă le-a respins. Acest tânăr fotbalist (are 24 de ani, 74 kg și 1,79 m înălțime) ocupă un post important la o uzină și ține mult la situația lui actuală. Dacă ar vrea, chiar de mîine ar putea juca într-o mare echipă braziliană. Dar el nu vrea... Deși i s-a oferit o sumă foarte tentantă...

● **FORMULA CUPEI CAMPIONILOR SUD-AMERICANI A FOST MODIFICATĂ** DIN ACEST AN: cluburile vor fi împărțite în cinci grupe și învingătorul final se va întîlni cu deținătorul trofeului, anul acesta Estudiantes. Modificarea a fost hotărî-tă la recentul congres al Confederației sud-americane, ținut la Guadaluajara, în Mexic.

● **RAPID VIENA ÎN CANTONAMENT LA 2000 m ALTITUDINE.** În vederea meciului cu Real Madrid din „C.C.E.” (20.XI), Vityacii și-a cantonat jucătorii la Obertraun, la 2000 m altitudine. Ei nu pleacă de aici decît pentru jocurile de cam-pionat!

● **SCHIMBAREA NUMELUI „CUPEI CAMPIONILOR EUROPEI”** în acela de „Cupa Gabriel Hanot” va fi luată în cîrind în discuție de U.E.F.A. Pînă atunci însă, clubul belgian Anderlecht, care a propus această schimbare, vrea să organizeze un turneu în patru, care să reunească „fondatori” ai Cupei: Real Madrid, Reims, Partizan Belgrad și Anderlecht, de pîidă.

„STEUA SĂPTĂMINII”

Nunuweiller III, într-o spectaculoasă „foarfecă” în jocul Fenerbahce-Besiktas

Fotbalistul serios este un om serios în orice împrejurare. Înainte să plece în Turcia, l-am rugat pe Nelu Nunweiller să ne scrie din cînd în cînd și să ne co-munice, pentru cititorii revistei „Fotbal”, amănunte asupra activității sale în noul club, Fenerbahce, sau lucruri de interes general asupra fotbalului din Turcia.

Ei bine, Nelu nu numai că se ține de cuvînt, dar o face cu o regularitate, cu o competență și cu un talent demne de un veritabil ziarist profesionist. Noi am publicat o serie de materiale primite de la el, însoțite de fotografii, și vom con-tinua să facem loc scrisorilor sale în co-loanele revistei. Păcat însă că actuala perioadă competițională, atît de „plină” și pe plan intern și extern, ne creează dificultăți de spațiu.

Recent, Nelu ne-a trimis din nou un plic voluminos, cu referire la cîteva me-ciuri de campionat. În partida cu „Göz-tepe” (adversara de ieri a lui F.C. Ar-geș), susținută de Fenerbahce în depla-sare, scorul a fost 1-1. După ce Fevzi a deschis scorul în min. 72 pentru gazde,

Nelu (care a jucat mijlocăș dreapta!) a urcat el în atac și după 4 minute a mar-cat pentru Fenerbahce golul egalizator! În acest joc, Nunweiller III a fost sin-gurul jucător al echipei sale care a pri-mit 4 stele, fiind — alături de portarul advers Ali — cel mai bun de pe teren.

În partida cu „Demispor” susținută la Ankara, scorul a fost același: 1-1. Au concus gazdele iar Ogün (Fenerbahce) a egalat în min. 85. Nunweiller III a fost din nou cel mai bun de pe teren, fiind notat de unele ziare cu 4 iar de altele cu 5 stele. A doua zi, cunoscutul ziar „Milyet” a publicat un articol intitulat „Nunuweiller a dat o lecție de fotbal” iar presa de specialitate l-a declarat „STEA SĂPTĂMINII”, titlu acordat jucători-lor care de 3 ori consecutiv sînt incluși în echipa săptămînii.

Ne bucură aceste aprecieri adresate unui fotbalist român. Cu alit mai mult cu cît satisfacțiile pe care ni le aduce fotbalul sînt atît de rare...

R. U.